XXII. évfolyam 4. szám Ára: 1 forint 1966. január 27

Ludas Matyi

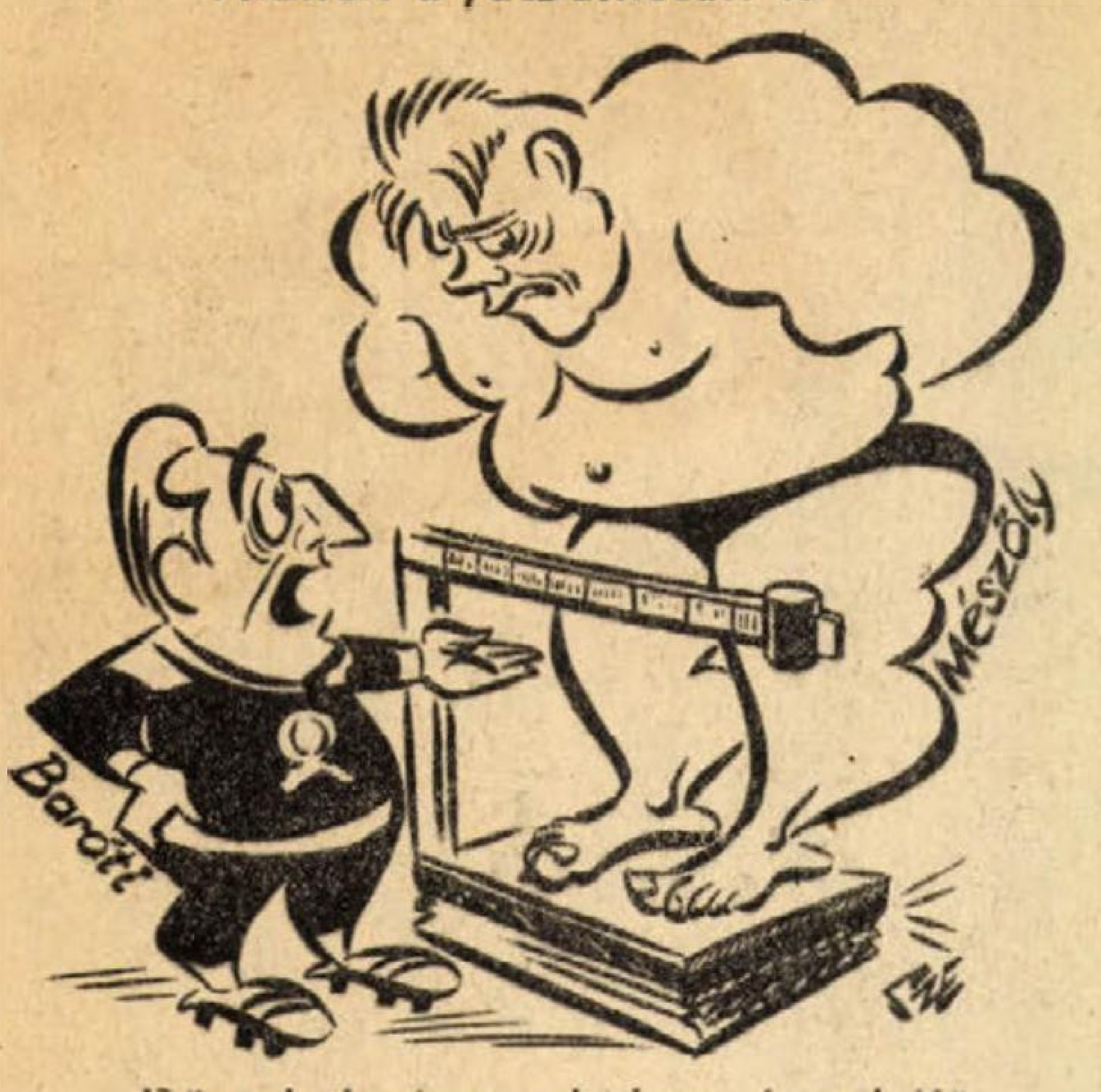

EGY KIS TARTALÉK

– Hűtőszekrényem nincs, de így elüll!

Várnai György rajza

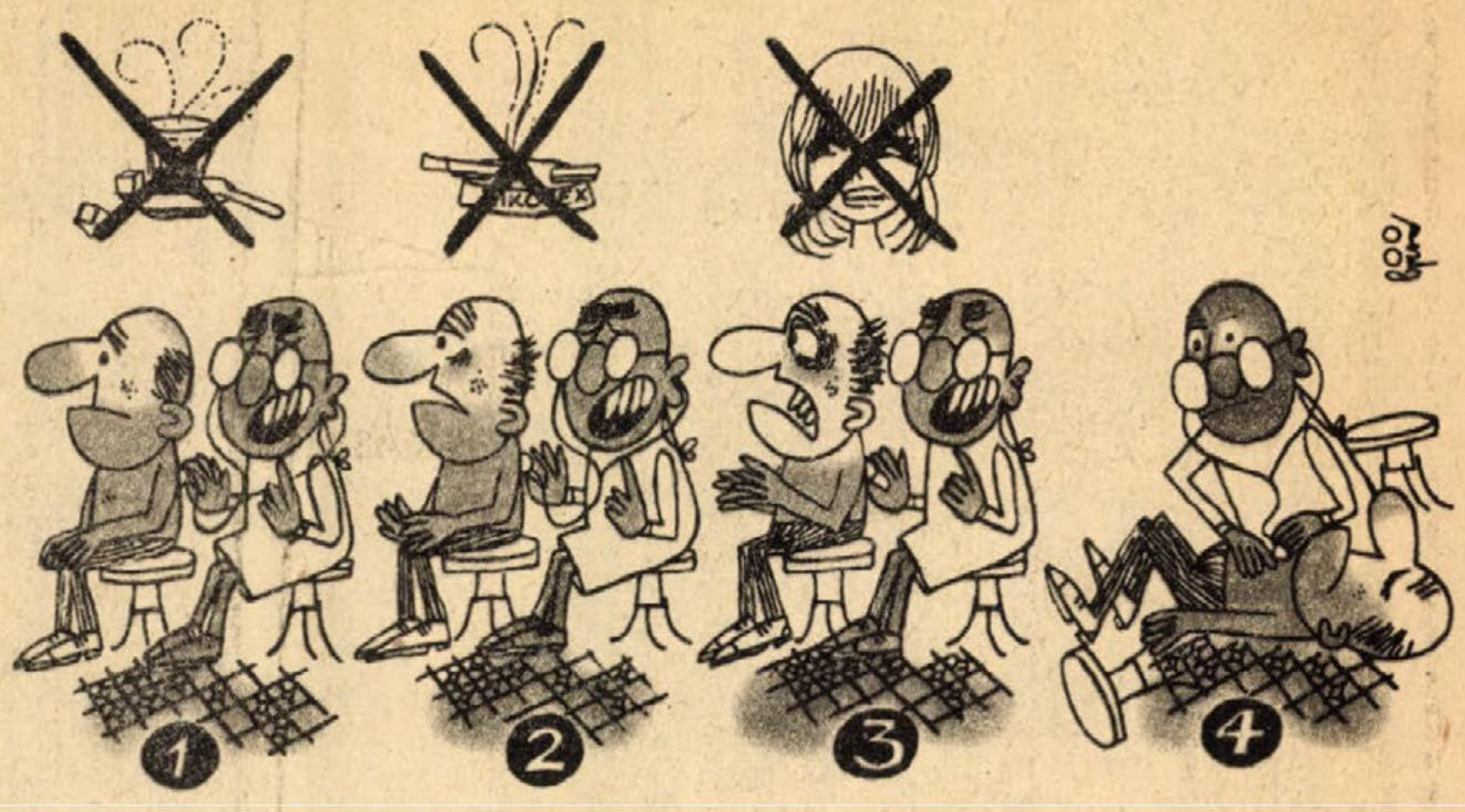
Híznak a futballisták is

– Döntsd el végre, mi akarsz lenni! Középhátvéd a válogatottban vagy színész?!!

Az orvosi tanácsból is megárt a sok!

Balázs-Piri Balázs rajza

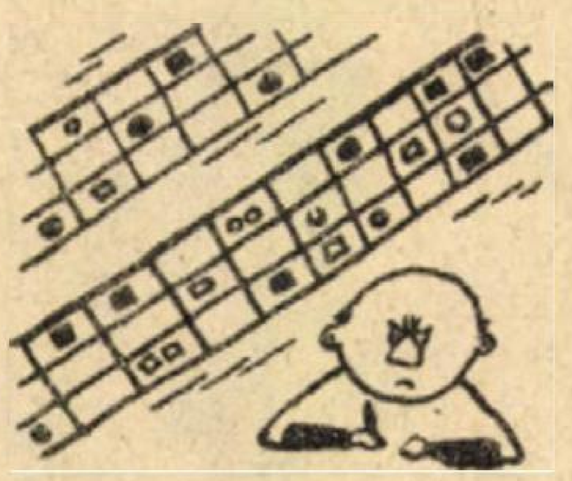
LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A TAKARÉKOSSÁG JEGYÉBEN

Jobb sorsot érdemelt volna az a Svédországból hazánkba származott Addo lyukszalagos könyvelőgép, melynek viszontagságairól a következőkben szólni akarok:

A Chemolimpex Külkereskedelmi Vállalat részére „sürgős" jelzéssel rendelték meg a kérdéses gépet, és a svéd szállító eleget is tett a sürgető kívánságoknak. A gép 1965. december 28-án megérkezett a Ferihegyi repülőtérre. Annak rendje s módja szerint beszállították a vámraktárba, majd december 31-én megtörtént a vámkezelése is.

Minden külföldről érkező árunak ez a hivatalos, kikerülhetetlen útja. Ami azonban ezután történt, az mindennek, csak rugalmas, gyors és takaros ügyintézésnek nem mondható. Az importőr METRIMPEX Külkereskedelmi Vállalat a Lőportár utcai raktárába szállította és gondos őrizet alatt tartotta mindaddig, míg a belföldi forgalmazó MIGÉRT (Mű-

szer- és Irodagépeket Értékesítő Vállalat) 1966. január 8-án hivatalos bélyegzőjével és aláírásával ellátva át nem vette, s a Dimitrov tér 14. számú raktárába nem szállította.

Onnan – talán csak azért, hogy a fuvarozási vállalatokat is foglalkoztassák – tovább szállították a MIGÉRT Báthory utcai raktárába. Itt az égvilágon semmit nem tettek vele, ez a raktár ugyanis egyéb gépeknél a munkábaállítás előtti szereléseket szokta elvégezni, ennél a gépnél viszont ilyenre nincs szükség, mert egyrészt Svédországból már ilyen állapotban küldték, másrészt a gép beállítását az Addo cég magyarországi képviselete biztosítja.

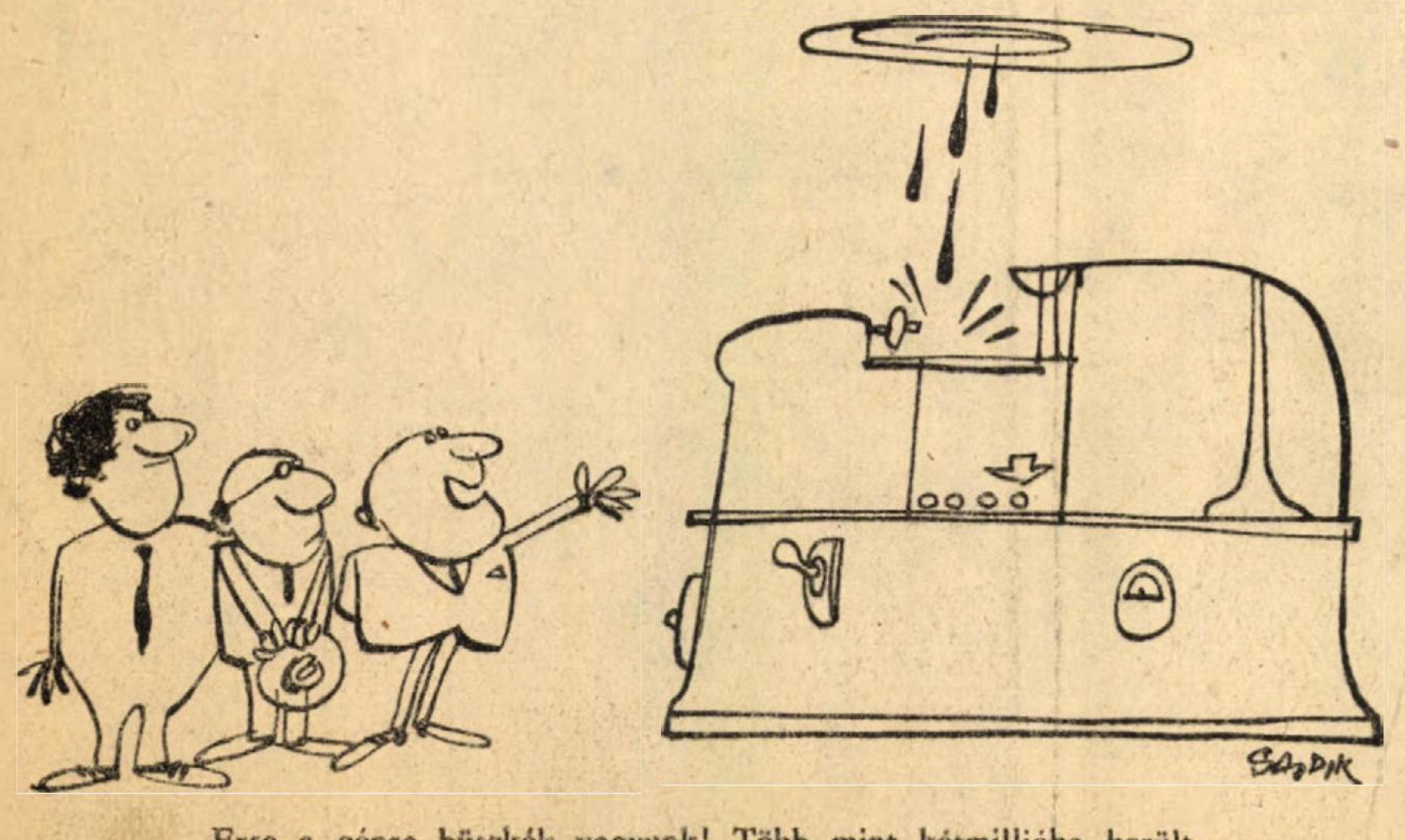
Ha ezzel a kálvária befejeződött volna, nem is tettem volna szóvá. Azonban január 1. és 15. között a MIGÉRT Vállalatnál leltározás folyt, ezért a gépet majd csak ezután adják ki.

Ez a huzavona elkerülhető lett volna, a gép azóta vígan könyvelhetne, s a raktári dolgozók is hasznosabb munkával tölthetnék az idejüket. Ha nem lenne ilyen nagy a bürokrácia!

Veress Péter
XIV., Kacsóh P. út

Fontos beruházás

Sajdik Ferenc rajza

– Erre a gépre büszkék vagyunk! Több mint kétmillióba került...

SZILÁNKOK

LEVEGŐ

Fiatal vidéki házaspárt próbál meggyőzni a tanácstitkár:

– Mást nem is mondok. Jól gondolják meg, hogy felköltöznek-e a fővárosba! A mi falunk körül van véve fenyvesekkel. Csodálatos, tiszta a levegőnk. Viszont éppen eleget olvashatták, hogy Budapest levegője milyen erősen szennyezett.

A férfi csak ennyit válaszolt:

– Gyere, Erzsi! Hathúszkor indul a személyvonat. Siessünk, nem szeretném lekésni a szennyezett levegőt!

DIADAL

Brahovácz diadalmasan újságolja:

– Írtam egy újság orvosi üzenetek rovatának. Megírtam, hogy erősen köhögök, ajánljon valamit a doktor úr.

– Na és!

– Az orvos válaszolt. Közölte a megfelelő gyógymódot. Szép kis orvos! A levelemből nem vette észre, hogy hamis diagnózist írtam. Nem is köhögök!

ÚJSÁGHÍR

Olvasom, hogy az amerikai autókirály Ford lánya férjhez ment egy nála harminc évvel idősebb görög multimilliomoshoz.

Szegény nő! Kénytelen volt érdekházasságot kötni. Hiába, a nyomorúság sok mindenre ráviszi az embert.

(g-s)

HALLOTTUNK EGY VICCET

A kisvároska fő utcáján elengedett kormánnyal kerékpározik a plébános. Az ügyeletes rendőr megállítja, s miközben a közlekedési szabályok megsértéséért felírja, szelíden így korholja:

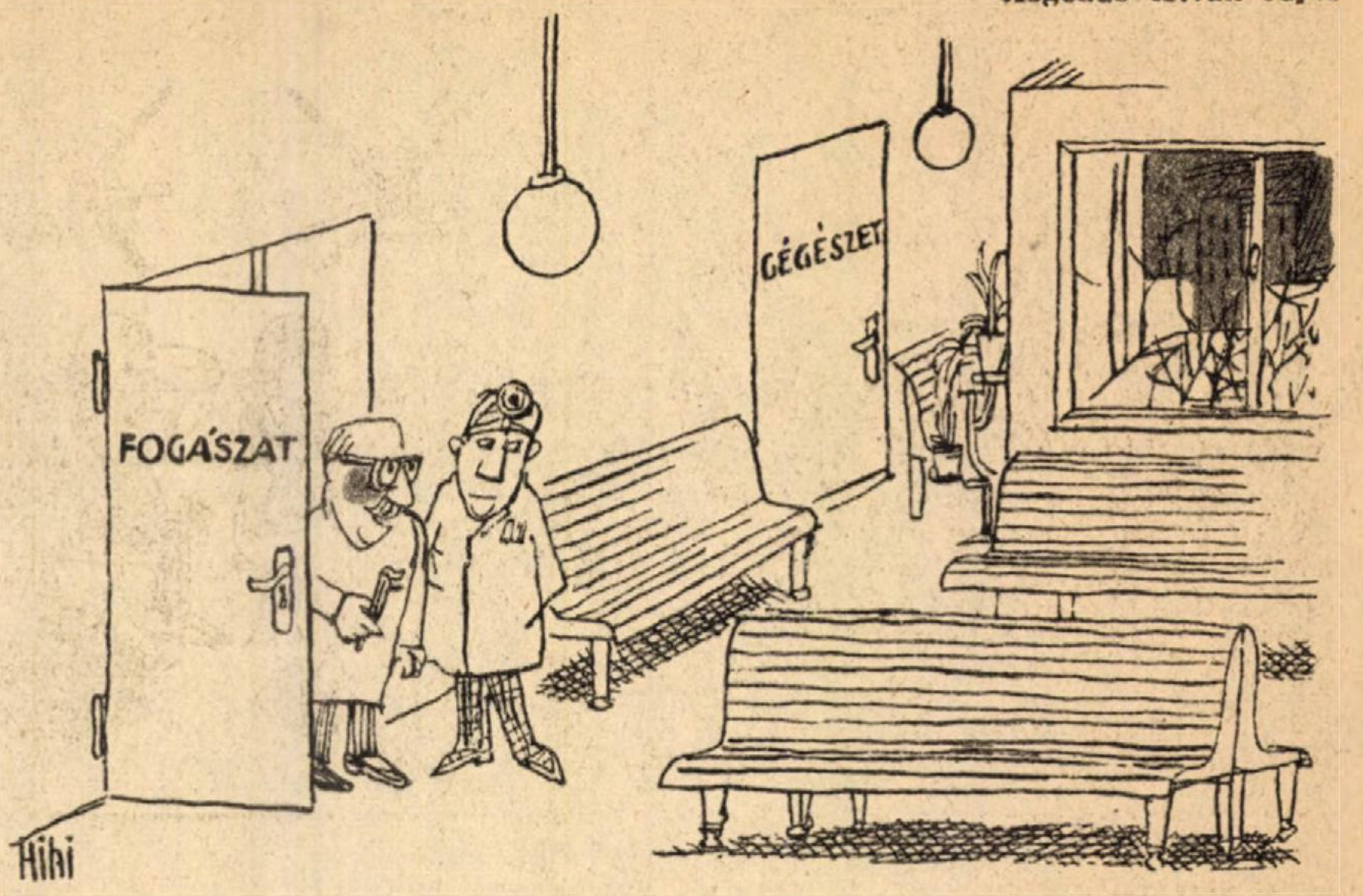
— Miért nem vigyáz jobban magára, tisztelendő úr?! Az ilyen virtuskodásból könnyen baleset származhat!

— Nekem akkor sem eshet bajom, fiam, — mondja a plébános —, mert én nem vagyok egyedül, mindig velem van az Isten, ő vigyáz reám!

— Úgy?! Ráadásul ketten ülnek egy kerékpáron?! Akkor ez dupla szabálysértés, dupla büntetés! — vágja rá a rendőr.

Esti rendelésen

Hegedüs István rajza

– Úgy látszik, ma krimi megy a tévében...

Népi zsebmetsző

Tetten érték és elfogták a hatos villamoson Szalámy Sándor büntetett előéletű zsebmetszőt, akit különben az alvilágban Zsebes Sanyi néven ismernek. A letartóztatott nem tagadta a bűncselekményt, már csak azért sem, mert hiszen a kezében tartotta az idegen zsebből kihúzott pénztárcát, amikor rajtacsípték. Kihallgatása során azonban elemi erejű felháborodásának adott kifejezést:

— Nem értem önöket! Nem olvasnak újságot, könyveket? Nem járnak moziba? Nem láttak még népszínműveket? Hogy mernek velem úgy bánni, mint egy közönséges bűnözővel? Én a puszták mélyéből sarjadzott betyár vagyok, népi zsebmetsző, ha úgy tetszik. Regényes alakja vagyok a kornak, népdalokat énekelnek rólam, hiszen bizonyára önök is mulattak már a „Zsebmetsző a babám!", a „Zsebes Sanyi kendője", vagy a „Zsebet metszek, ihajlárom!" kezdetű dalok mellett. Valóságos legenda alakult ki már körülöttem, törvényen kívül álló nemeslelkű haramia vagyok, hiszen közismert, hogy a szegényeket nem bántom, üres zsebet sohasem metszek, csak olyat, amelyik tele van. Villamoson utazó mágnásokat, földbirtokosokat, gőgös főurakat fosztok ki, s ilyen módon a népi ellenszenv és bosszú megnyilvánulásának éles eszköze vagyok. Ha felpattanok a villamosra, már remegnek körülöttem a zsebek, mert érzik, hogy közeledik a nemezis. A metszett pénzt emberbaráti célokra használom fel, elvégre én is ember vagyok, s ha támogatom önmagamat, ezzel súlyos terhet veszek le a közületek válláról. Életem csupa népi romantika. Halálmegvető bátorságom közmondásos, mert nincs zseb, amely elől meghátrálnék. Nem félek a tömegektől sem, sőt, különösen akkor érzem jól magamat, ha nagy a tolongás, mert szeretem a kedvező munkakörülményeket. Utálom az üres kocsikat, emberközelségbe akarok jutni az utasokkal. A tömegesség akadályoz meg különben abban, hogy vakmerő tetteimet lóháton, karabéllyal és karikás ostorral hajtsam végre, de ettől még nem szürkült el a tevékenységem, a romantika bennem, betyár lelkemben van. Nyáron a Velencei-tó nádasában szoktam elrejtőzni a csendbiztosok elől, s ha lejár a két hét üdülés, újra itt vagyok, és kemény kézzel markolom meg a bukszákat. Ne tévessze meg önöket az öltözetem. A sapkámról az árvalányhajat otthonfelejtettem, szattyánbőrcsizmám a cipésznél van, sarkantyúmat nikkelezik, lobogó gatyámat beadtam a foltozóba. Nem a külsőségek teszik a népi hőst!

A rendőrtisztviselő bólintott, majd kijelentette, hogy ebből egyelőre elég volt, kezdjen hozzá a vallomásához.

— Helyes! — mondta a zsebmetsző. — Már diktálom is. Cím: Zsebes Sanyi a lovát ugratja!

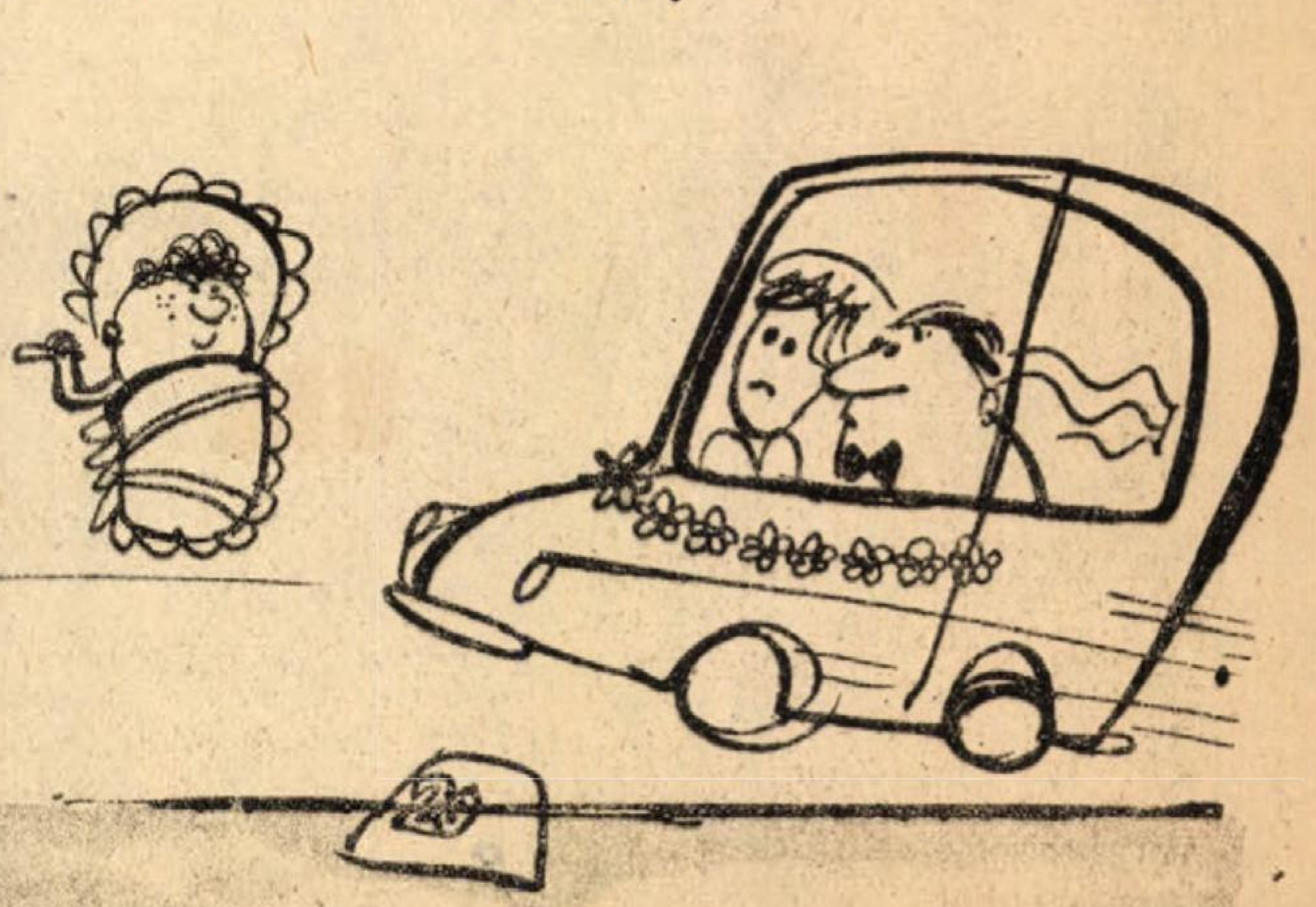
Feleki László

Az álmok nem hazudnak

– Azt álmodtam, hogy a negyedévi tervteljesítéssel bajok lesznek!
– Mikor álmodta?
– Most fél tíztől negyed kettőig!

Autóstop

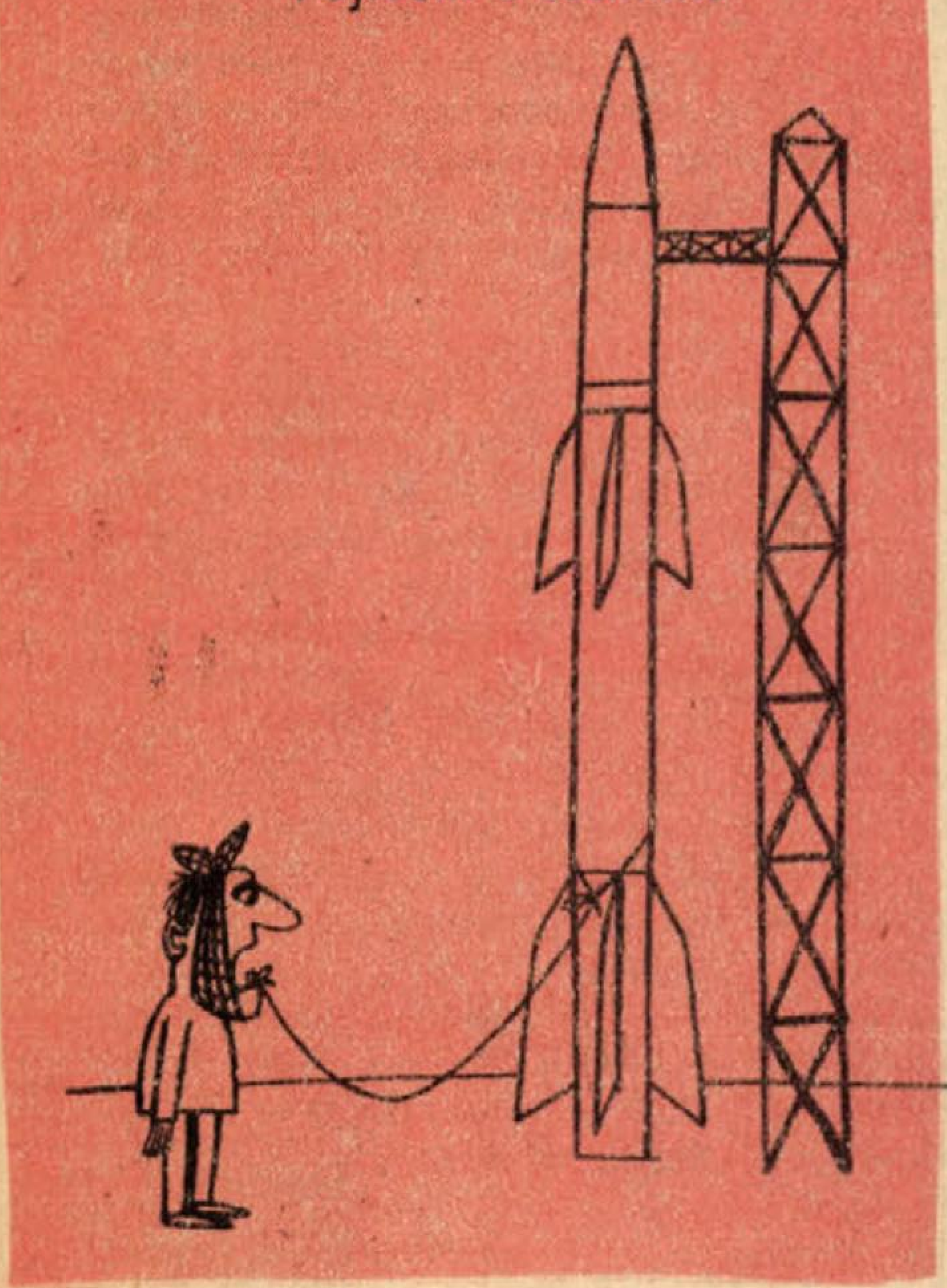

Alaposság

– Mi a panasz?

Fejlődik a technika

Vadnyugat - KÖLCSÖNZŐ

A Belker Kölcsönző Vállalat népszerű vállalat, mert mindenféle hasznos cikkeket kölcsönöz a lakosságnak, mosógépet, magnetofont, kvarclámpát, csecsemőmérleget vagy éppen békaember-felszerelést. Joggal népszerű vállalat tehát a Belker Kölcsönző Vállalat. Emellett figyelmes vállalat, és ötletes vállalat is, mert a kölcsönbe vehető használati tárgyak fajtáit — a lakosság nem kis örömére — egyre bővíti és gazdagítja. Legújabban például már vadnyugatot is kölcsönöz a fővárosban, három helyen is.

A vállalat ugyanis — hirdetése szerint — három „játéktermet" nyitott meg „amerikai játékautomatákkal". Ezek az egyébként rendkívül szellemes és szórakoztató automaták elektromos számlálórendszerrel működő, részben ügyességi, részben szerencsejátékok. Egy kétforintos érme bedobásával hozhatók játékba, s leginkább talán a nálunk is rég ismert Tivoli játékhoz hasonlíthatók, melyekből ugyancsak kis acélgolyókat kell kilőni s különböző értékű lyukakba eljuttatni.

A fenti elektromos automaták évtizedek óta elterjedt és közkedvelt játékai a nyugati nagyvárosoknak, s a Wurlitzerek mellett ott találhatók szinte valamennyi kávéháznak és apró kis bisztrónak a pultja vagy bejárata mellett. Ilyen automaták találhatók például a francia főváros számos játéktermében is. Ezekbe azonban még tágasságuk ellenére sem *léphetnek be fiatalkorúak*, mert még a rulett hazájában is az az erkölcsi álláspont, hogy fiatalkorú ne játsszék pénzben, hanem előbb nőjön nagyra, és azután játssza el a pénzét.

Hogyan nyert viszont polgárjogot Budapesten az amerikai játékautomata? Adódott három üres üzlethelyiség, ezekbe bekerült tizenkét-tizennyolc játékgép egymás mellé s gépenként egy tucat 12—18 éves játékos. Nem adódott viszont e bolthelyiségekben se ruhatár, se büfé, se szék, se belépődíj, sem semmi, ami e „játéktermeknek" valamiféle külsőt adott volna. E kulturálatlanság azután szinte vonzza az utcán őgyelgőket, ‚hogy ezekben a szeszmentes talponállókban, ékes beszédben gazdag társadalmi életre verődjenek össze.

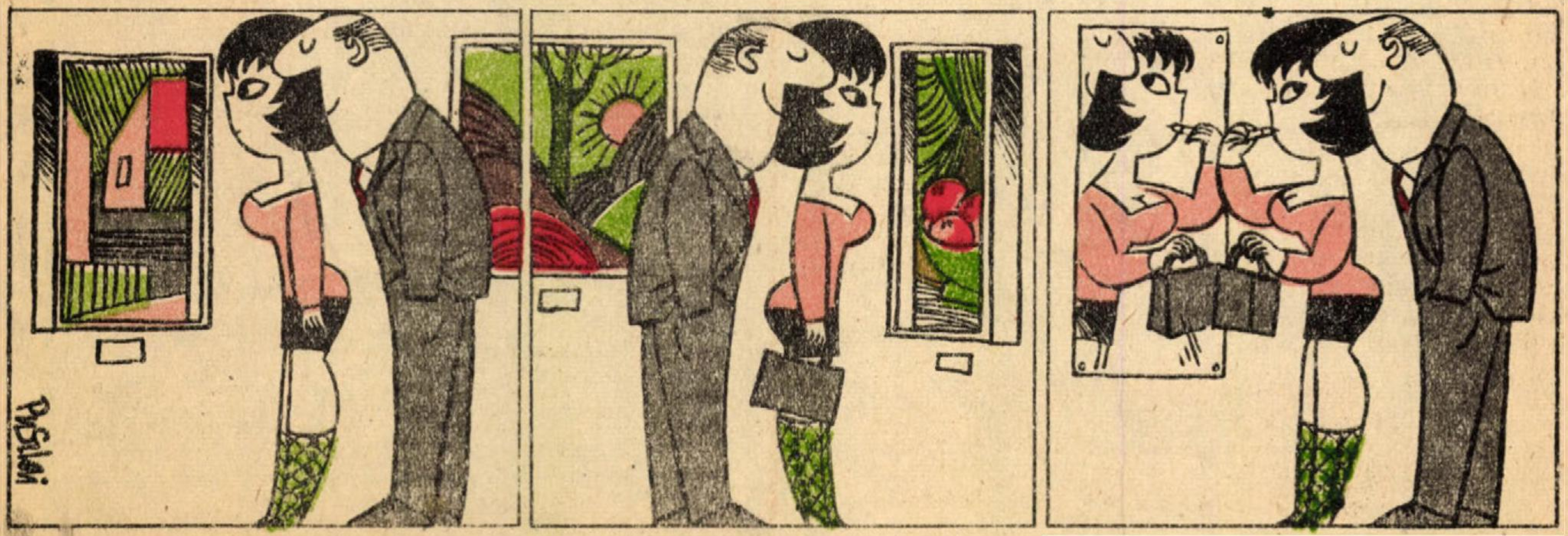
Ha nincsen a Belker Kölcsönzőnek megfelelő játékterme, helyezze el automatáit néhány, e célra alkalmas, tágas eszpresszóban, ahol a környezetnek megfelelő színvonalon és szabályok között szórakozhatnak a játékautomaták kedvelői is.

Vagy arra gondolt a Belker Kölcsönző, hogy két legyet üt egy csapásra, s miközben e játékautomatákból szép bevétel származik, közben nevelőmunkát is végez, s meggyőzi a nagyközönséget arról, hogy milyen visszataszító és kedvezőtlen légkört képes megteremteni néhány amerikai játékautomata megjelenése? A három „játékterem" szépülő fővárosunknak pillanatnyilag nem színfoltja, hanem szégyenfoltja.

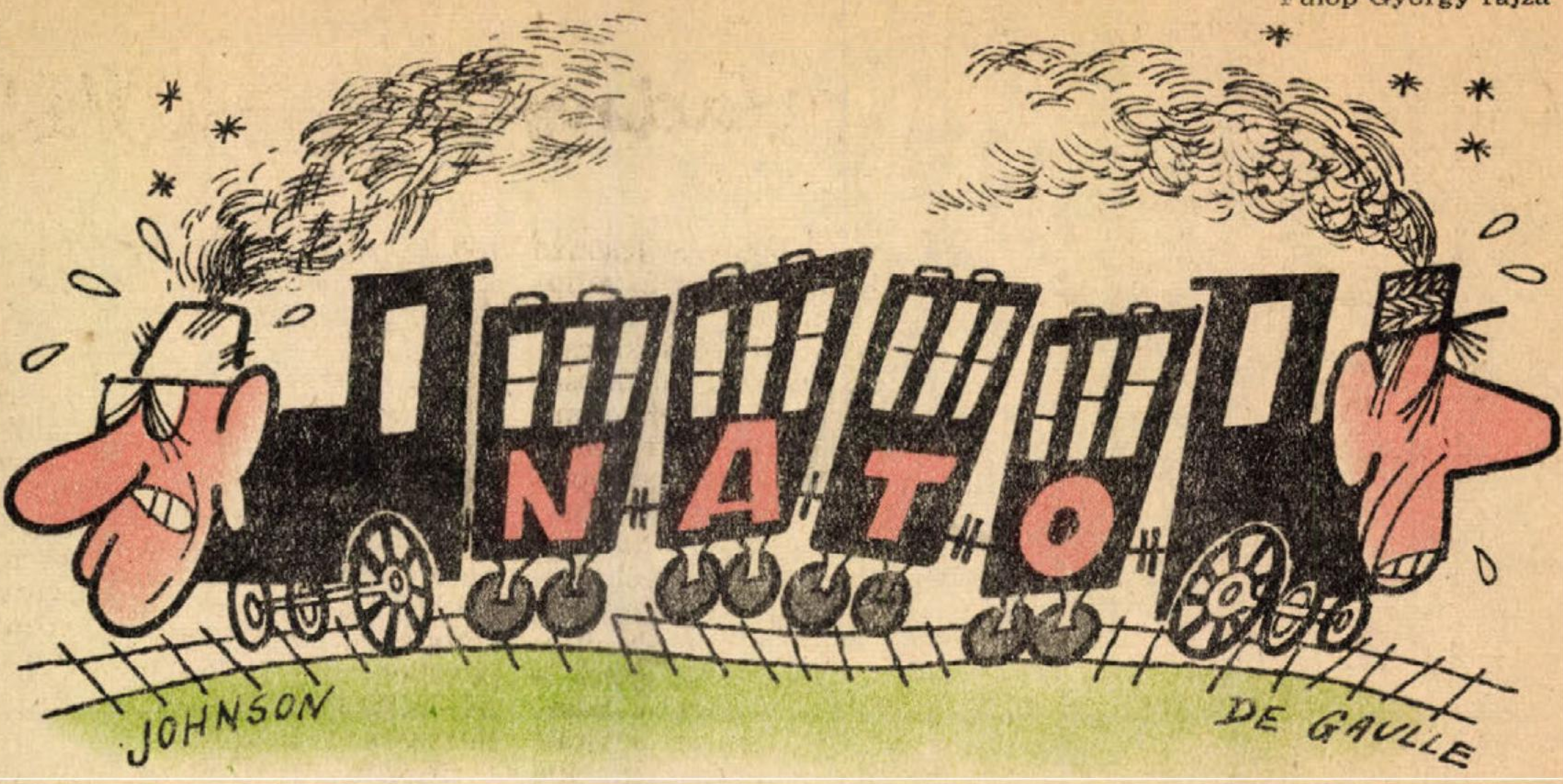
S. P.

Jucika és a műértő

Pusztai Pál rajza

Fülöp György rajza

NATO-vonat

– Teljes gőzzel előre!

DOHÁNYOS CSALAFINTASÁGOK

Erős dohányos kollégám panaszolja:

– Elfogyott a pénzem, kétszáz forintra lett volna szükségem, hogy a lakbért kifizessem. Kénytelen voltam éjfélig dolgozni, hogy pénzre tegyek szert. Az ám, de éjszaka kifogyott a cigarettám, azt hittem, megtébolyodok. A környékünkben sehol nincs trafik vagy vendéglő, nekiestem hát a ruháimnak, végigkutattam mindent . . .

– És találtál?

– Semmit. Azazhogy kétszáz forintot egy régi zakóm zsebében . . . De kit érdekelt az?!

*

Ha egy dohányos ember véletlenül nemdohányzó fülkébe száll – nincs joga dohányozni. Bezzeg, ha a nemdohányos ember ül be a dohányzó kupéba, neki joga van nem dohányozni. Szép kis igazság!

*

Elolvastam a dohányzás ártalmairól szóló legutóbbi cikket, és megállapítottam, hogy már mintegy húsz esztendeje meghaltam.

*

Amint a repülőgép eléri az 1000–2000 méteres magasságot, megjelenik a táblán a szöveg, hogy most már szabad dohányozni. Úgy látszik, ilyen magasan már úgyis minden mindegy . . .

*

Ha választanom kellene a feketekávé és a cigaretta között, a kávéra szavaznék. Utána úgyis muszáj rágyújtanom . . .

*

Formabontó darabot láttam.

– Kezdjük el! – kiáltotta a színész a színpadon, s a nézőtérről egy másik színész válaszolt neki. A második felvonásban a főszereplő így szólt:

– Gyújtsunk rá! . . .

Én a zsöllye harmadik sorban nyugodtan rágyújtottam. Ki tudja, hogy nem a darabhoz tartozom-e?

*

Világkampány folyik, hogy az emberiség szokjon le a dohányzásról. Helyes, igazuk van. Nekem csak a sorrend ellen van kifogásom. Szokjunk le a háborúzásról, a kizsákmányolásról, a jogfosztásról, milliók éheztetéséről, fajgyűlöletről, terrorról, önkényeskedésről, puccsokról, gyilkolásról, zsarolásról, kóros hazudozásról, bombázásról, intrikáról, fenyegetőzésről, koncentrációs táborokról, gyújtogatásról, kínzásról, és a többi. Miért pont a dohányzással kezdik?

Novobáczky Sándor

BORIVÓ DISZNÓK

A dél-afrikai Johannesburgból jelenti az AP-hírügynökség, hogy a sertéshizlalásban döntő fordulat állt be. Egy kísérleti sertéshizlaldában az egyes étkezésekhez bort is adtak a sertéseknek, naponta összesen fél liter mennyiségben. Ha ennél többet adtak, a sertések botrányosan viselkedtek, garázdálkodtak, mint afféle részeg disznók. A félliteres adag azonban jó hatással volt rájuk, s gyorsabban elérték a kívánt testsúlyt, mint a példás életű józan disznók.

Női dolgok

Vasvári Anna rajza

– Olyan fázékony vagyok . . .

A szesztárs esküvője

MARGIT HERCEGNŐ VILÁGELSŐSÉGE

A nemzetközi divatdiktátorok különféle sorrendeket szoktak összeállítani a világ nevezetes hölgyszemélyiségei között, hasonló módon a sport-ranglistákhoz. Ez évben is összeállították „A Világ Legrosszabbul Öltözött Hölgyei, 1965" rangsort. Az első helyet őfensége, Margaret brit hercegnő nyerte el. Mögötte olyan nevek szerepelnek, mint Julie Andrews, De Gaulle-né, Bette Davis, Elizabeth Taylor, sőt, maga Brigitte Bardot is. Bardot kisasszony különben megelégedéssel fogadta negyedik helyét, s így méltatta a teljesítményt: „Csak örülni tudok annak, hogy figyelemre méltatnak akkor is, amikor ruha van rajtam."

ERRE MÉG VISSZATÉRÜNK

Ha józanul mérlegelem az eseményeket, borúlátásra semmi okom. Ellenkezőleg! Már maga az a körülmény, hogy bokros teendői közepette is időt szakított arra, hogy velem leüljön... Lássuk csak... fél tizenegykor mentem be, most háromnegyed van. Tizenöt percig beszéltem. Egyszer sem szakított félbe... Figyelmes-szótlanul, kifejezett érdeklődéssel hallgatott végig. Pontról pontra kifejthettem a javaslatomat... Bevezetés, tárgyalás, befejezés...

Mintha csak sejtette volna, hogy nem valami piszlicsári ügyben kérek meghallgatást... hogy a vállalat fejlődése szempontjából életbevágó mindaz, amit én átvirrasztott éjszakák árán... Amint beléptem a szobájába, azonnal kiszólt a titkárnőjének, hogy amíg mi nem végeztünk, ne engedjen be és ne kapcsoljon be senkit... Talán már korábban is feltűnt neki, hogy van némi érzékem a gyakorlati tapasztalatok konstruktív általánosítására és bizonyos mérvű kezdeményező készségnek sem vagyok híján...

Amikor befejeztem a mondanivalómat, egy darabig nem szólt egy szót sem. Nem ugrott fel, nem szorongatta a kezem, nem lelkendezett. Hallgatott.

Aztán felállt. Lassan előjött az íróasztal mögül. Mélyen a szemembe nézett és csak annyit mondott:

— Erre még visszatérünk.

Se többet, se kevesebbet. Kikísért az ajtóig, még megkérdezte, hogy mi van a gyerekeimmel, én közöltem, hogy hál' istennek jól vannak, és most itt állok a folyosón.

Ez így helyes, ez így van rendjén. Az én előterjesztésemben nem olyan vicikvacak problémák szerepeltek, hogy rögtön állást is foglalhatott volna... Bonyolult összefüggéseket vázoltam fel előtte... A javasolt megoldásokon még neki is sokat kell spekulálnia... Patikamérlegre kell tennie mindent... Pro és kontra. Ez nem megy egyik napról a másikra...

Az igazat megvallva, azért egy kicsit lehetett volna biztatóbb vagy legalábbis határozottabb. Tetszik, nem tetszik? Lát-e benne fantáziát, vagy nem lát benne fantáziát?

„Erre még visszatérünk."

A visszatérés időpontját függőben hagyta. Másrészt viszont határozottan leszögezte, hogy lesz visszatérés. Nem ő tér vissza, nem én térek vissza, hanem visszatérünk. Mi, együtt, egyszerre. De mikor? Kétségtelen azonban, hogy nem szándékozik engem kihagyni a buliból. Együtt csináljuk! Ha csináljuk... Tekintve, hogy ő a főnök, neki kell majd jeleznie, hogy mikor akar, kettesben velem, visszatérni... Én nem sürgethetem, nem is fogom, nem is volna helyes, én megtettem a magamét, a többi már rajta múlik, ha üzen, hogy vissza akar velem térni, kérem, engem a helyemen talál...

„Erre még visszatérünk" — mondta és aztán rögtön a gyerekeim után érdeklődött. Miért? Milyen kapcsolat lehet a javaslatom és a gyerekeim között? Milyen gondolattársítás szülhette ezt a kérdést?

Talán úgy vélte, hogy külön figyelmet érdemelnek azok a gyerekek, kiknek atyja ilyen pompás tervezettel rukkolt elő?

Vagy fordítva? Aggódott a szerencsétlen gyerekek jövőjéért, mert hogy mafla apjuktól csak ennyi tellett?

„Erre még visszatérünk."

Most, hogy felidézem a történteket, veszem észre, hogy mintha valami rosszallás csendült volna ki a hangjából, sőt, fenyegetés!... Nem, ez túlzás... Mert még ha feltételezzük, hogy az egész elgondolásom fabatkát sem ér, a jó szándékom akkor is nyilvánvaló, segíteni akartam, nekem ebből semmi bajom nem lehet...

Bár, ki tudja?! Hallottunk már ilyesmit... Be lehet állítani hatásköri túllépésnek, feltűnési viszketegségnek, még karrierizmusnak is!

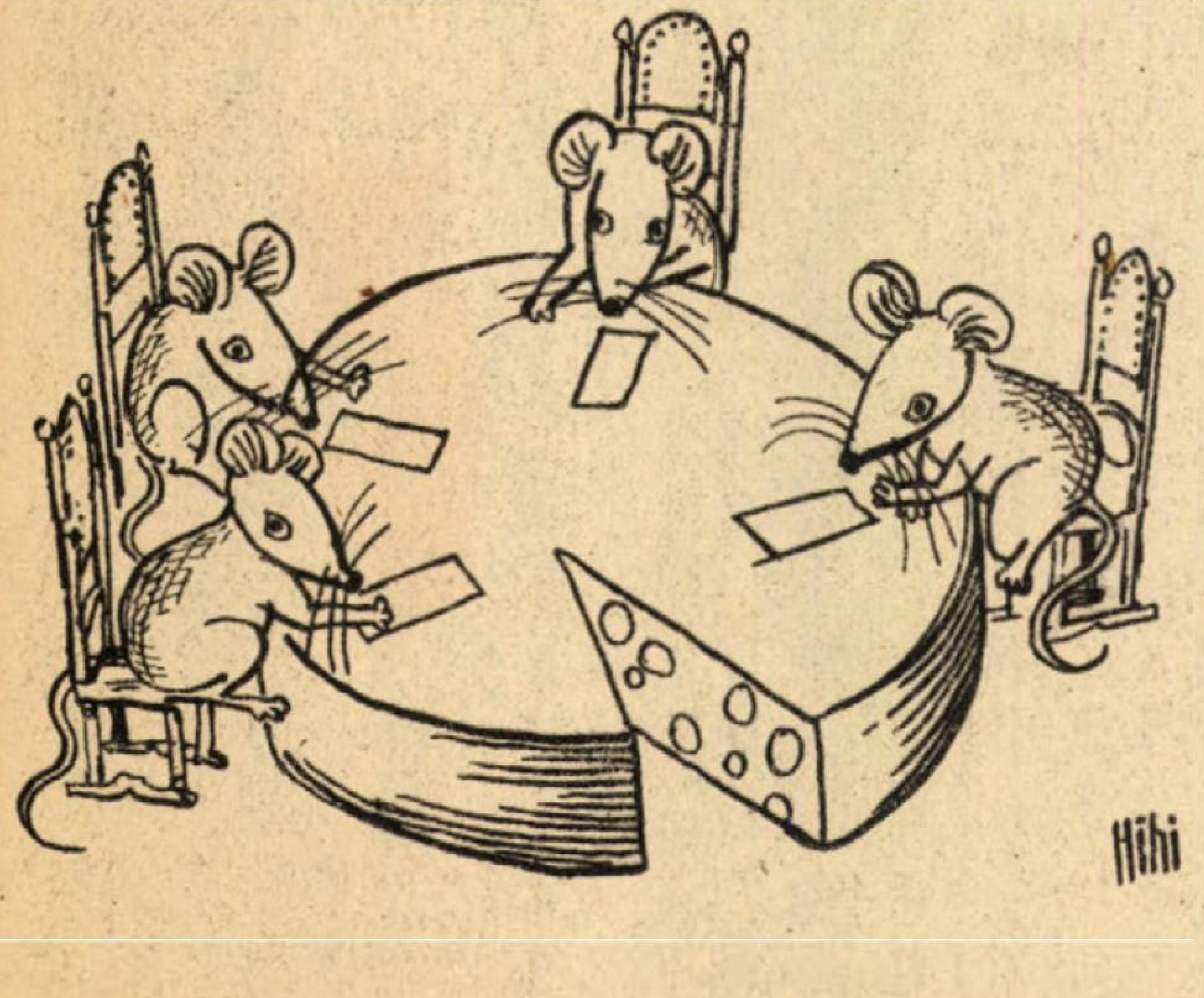
„Erre még visszatérünk."

Ohó, ebből nem eszel, barátom! Lehet, hogy te visszatérsz, de egyedül!

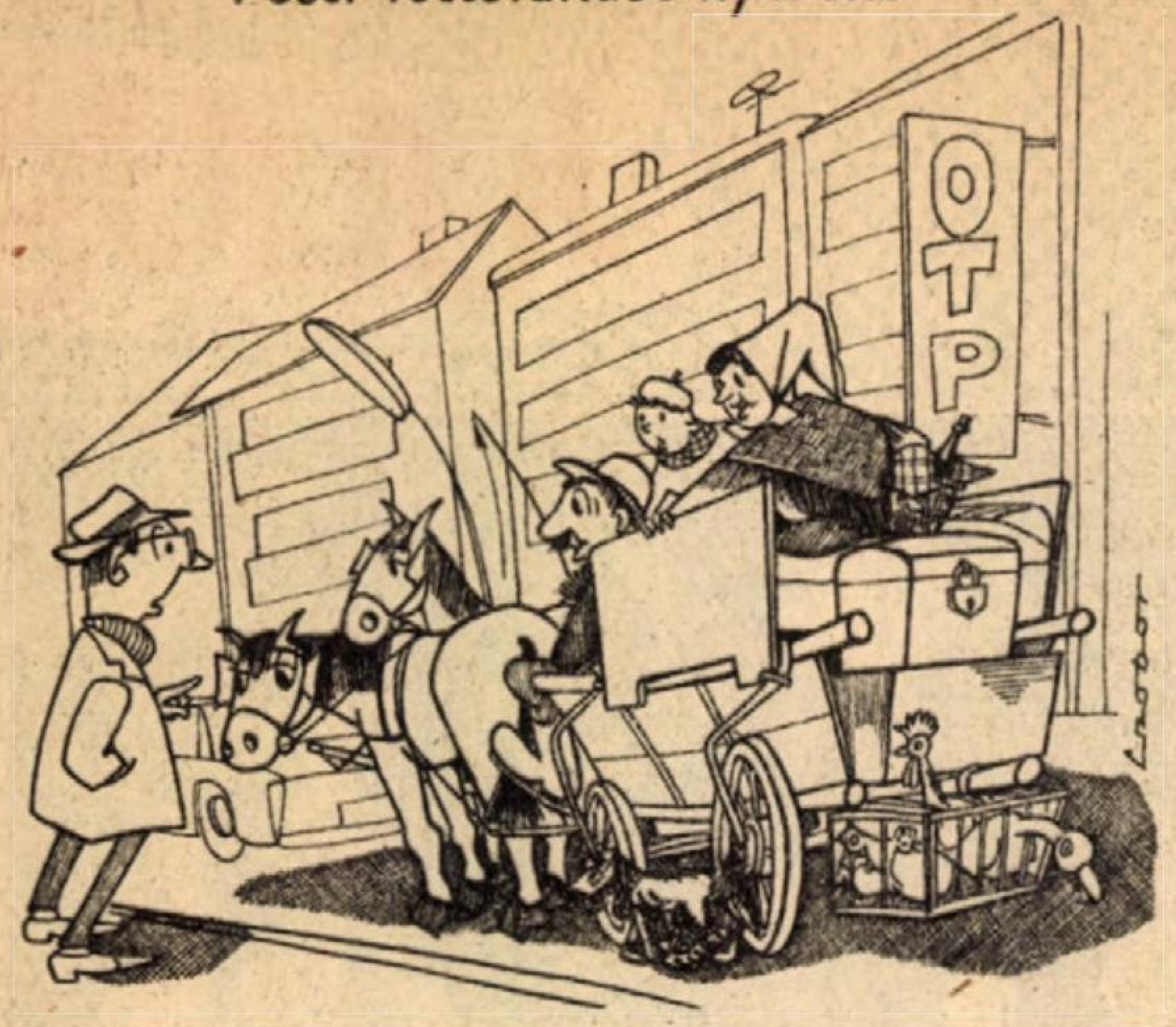
Én még ma kikérem a munkakönyvem!

Kürti András

Kerekasztal értekezlet

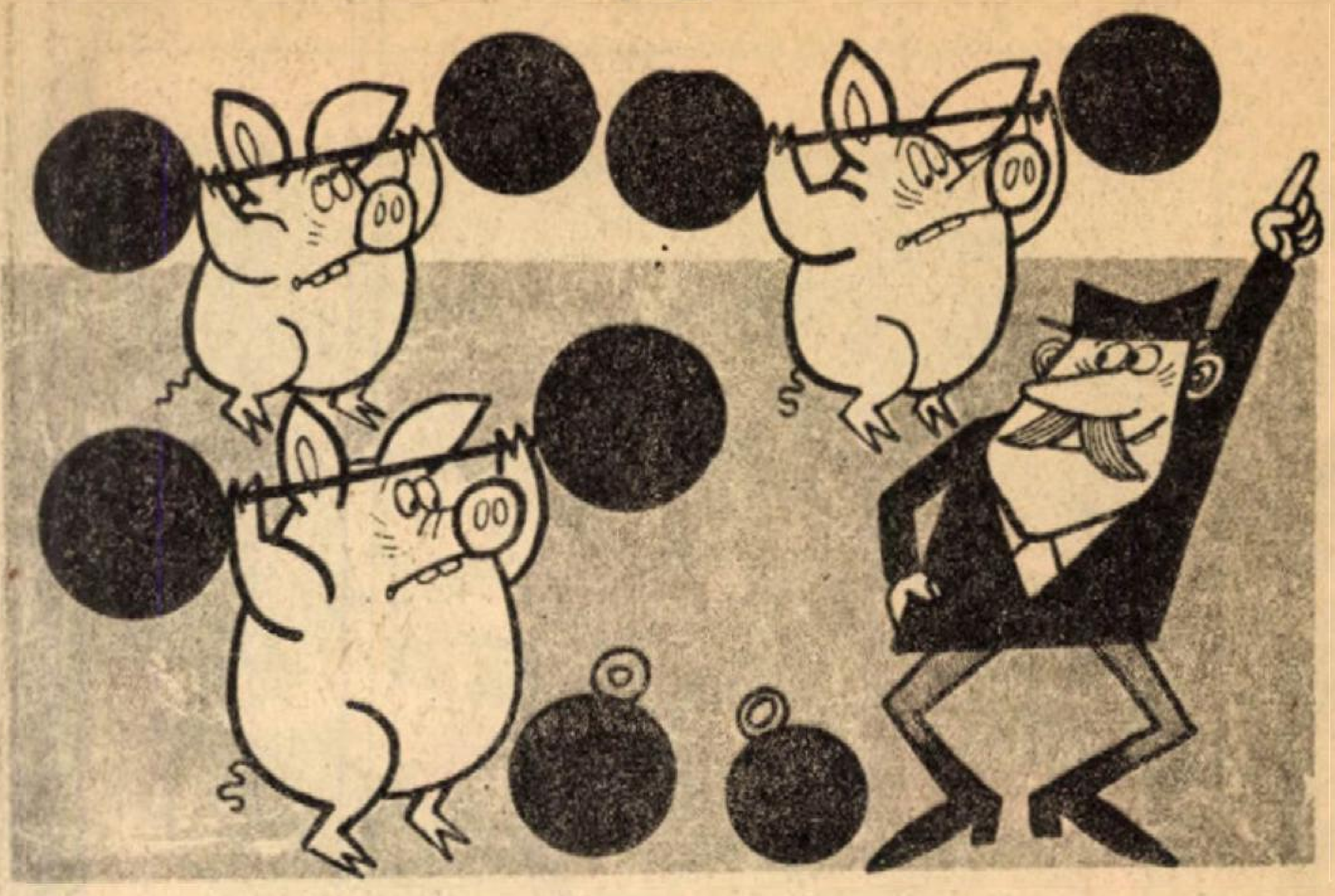

Pesti lottólakást nyertek

– Tessék mondani, merre is van az a Frankel Leó utca? ...

Gyógytorna

– Drágább lesz a disznóhús, olcsóbb lesz a szalonna, egy-kettő, egy-kettő ...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HOLMIK

1.

Amióta divatba jöttek a vastag, nagyszemű kötéssel készült holmik, mind többen keresik a 6-os és 7-es kötőtűt, amelynek elvben három beszerzési forrása ismeretes. Első forrás: a külföld, Bécs vagy Olaszhon. Ehhez kinti ismerős vagy rokon szükségeltetik, akivel nem mindenki rendelkezik. Második forrás: a belhoni kisipar. Ehhez viszont sok pénz szükségeltetik, amivel szintén nem rendelkezik minden kötögető anyóka. Harmadik forrás: elvben, a Röltex-bolt – ez a forrás azonban gyakorta eldugul.

Azt mondja a Röltex Vállalat áruforgalmi osztálya: azért nincs, mert nem kapnak a RÖVIKÖT-től, a nagykereskedelmi vállalatuktól. Azt mondja a RÖVIKÖT: nem gyárt eleget a ktsz. Azt mondja a ktsz: nincs elég anyag ...

Itt a láncolat megszakad. A nyomok a hetedik mennyországba vezetnek ...

2.

Mindig szerettem a tip-top holmikat. Két heti szolgálat után most kiérdemesült fogkefém is azzal nyerte meg a tetszésemet, hogy az volt márkaként ráírva: „Tip-Top". Az is rá volt írva, hogy: „F. ár: 12,20". Szó nélkül fizettem ki, hiszen egy tip-top áruért ez igazán nem sok! Írva volt még ezen kívül az is rajta, hogy azt mondja: „Meleg víztől óvd!" Megfogadtam a közvetlen hangú felszólítást: óvtam a meleg víztől, a fúvó széltől, a fölös használattól, minden fogkefeártalomtól; mégis az én kefécském bánatos szőrhullatásba kezdett csakhamar. Nem győztem tipegni-topogni, míg a kellemetlen sörtéket eltávolítottam a fogaim közül, s a nyelvem alól ...

Úgy látszik, mégsem volt olyan tip-top ...

3.

Egyszer, kirakatnézés közben megfogadtam: ha fiam lesz valaha, semmiképp sem nevezem Bélának. Akkor már inkább Péternek!

A kirakatban ugyanis Béláról egy alsónadrág volt elkeresztelve, Péterről pedig egy ing. Egyszerű, 97 forintos ing ugyan, de mégsem ga ... – gavallérok alsó holmija!

Ám a Péterről is lemondtam, amióta egy csomag egészségügyi papír borítóján találkoztam a becézett formájával. A „Peti 400" lehet akármennyire célszerű, alkalmatos papiros – nekem elvette a gusztusomat ettől a névtől.

A fiam, ha lesz, Adorján lesz! Hacsak közben ezt is nem kompromittálják valami róla elnevezett lábsóval, hashajtóval, sérvkötővel vagy más, megnevezhetetlen holmival!

(radványi)

Terelőút

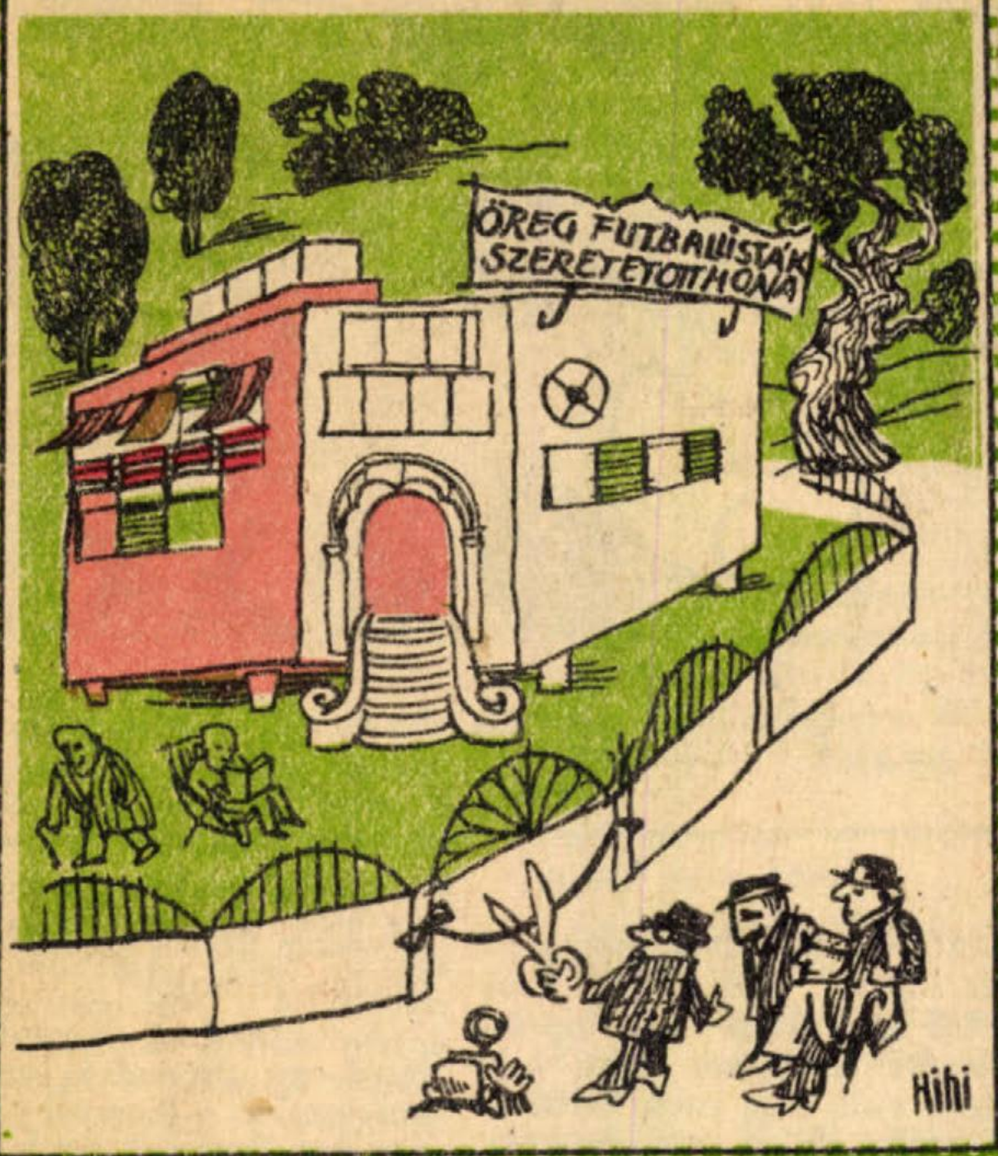
– Főútvonal lettünk!

JÚLIUSI ELŐZETES

HA KIESÜNK

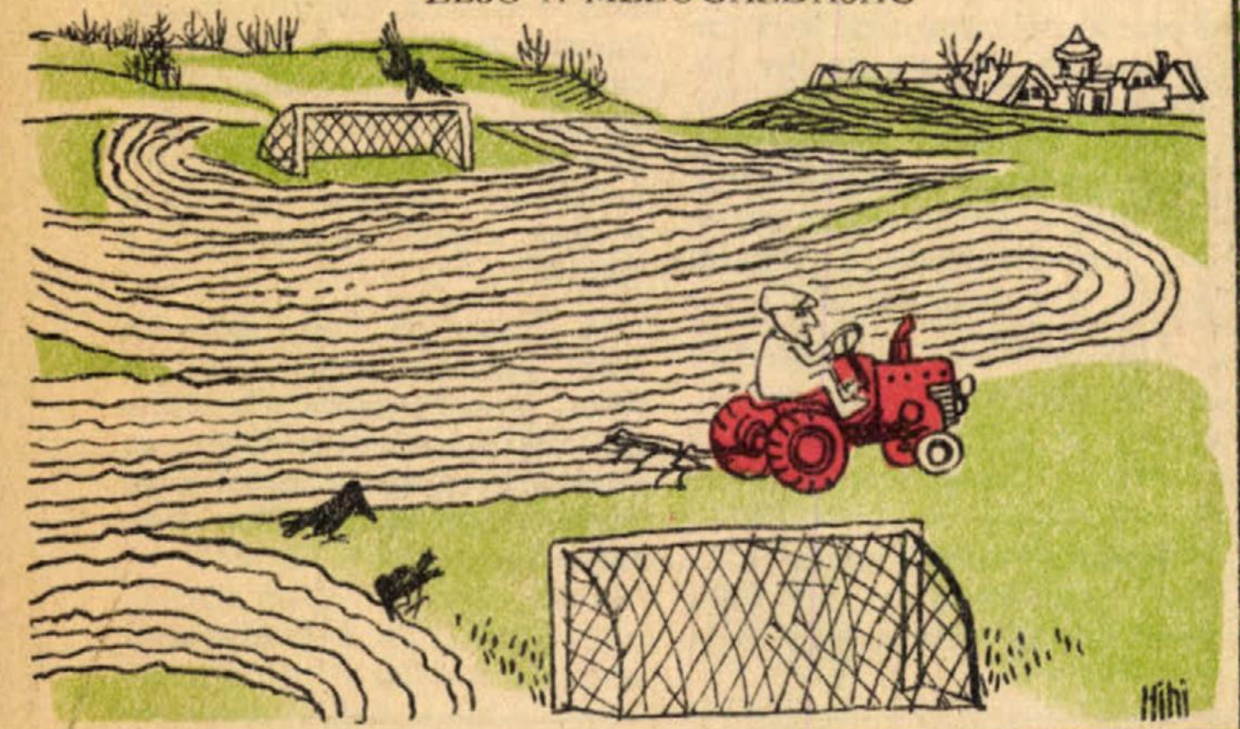
ÚJ LÉTESÍTMÉNY

– Gyerekek, merjünk már hazamenni?

ELSŐ A MEZŐGAZDASÁG

HAZAFELÉ

– Nézze, ez csak előkészület volt az 1970-es világbajnokságra . . .

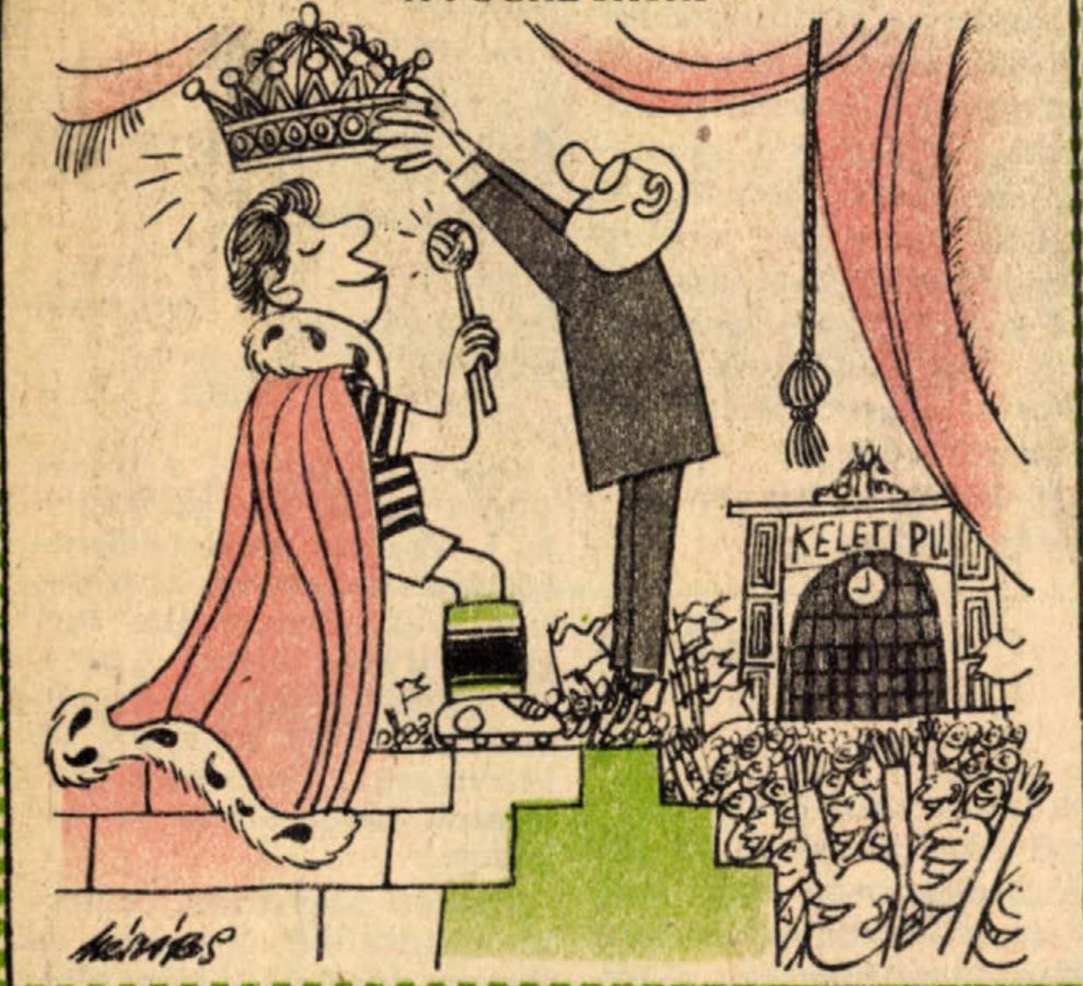
FALSTAFF

– Na, ezek a lányok jól elintéztek! . . .

HA MEGNYERJÜK

A FOGADTATÁS

NEMZETI VISELET

– Ha nem lennék király, Baróti szeretnék lenni.

A VB-EMLÉKMŰ LELEPLEZÉSE

BÓNI GRÓF

– A lányok, a lányok, a lányok angyalok! . . .

ILYEN LESZ AZ ÚJ MAGYAR CÍMER

KEDVES LUDAS!

Az Esti Hírlap riportot közölt egy bridzsversenyről, s ennek egy mondatán pompásan mulattam. A lap munkatársa — nyilván emlékezvén arra, hogy a számokkal mindig baj van — azt írta: „... mintegy 120 ember leül a 30 asztalhoz." Tekintve, hogy egy bridzsjátszmát nem „mintegy" 4 ember, hanem pontosan 4 ember játszik, nyilvánvaló, hogy a 30 asztalhoz sem „mintegy" 120 ember, hanem pontosan 120 ember ült le. Ezt egy újságírónak tudnia illenék. De haj, a számokkal mindig baj van.

Dr. Z. L.
Pápa

Nemrégiben szóvá tette a lapban egy olvasó, hogy a Népszava művészeti kritikusai mennyire hadilábon állnak a nevekkel. Két példát említett. Pedig három az igazság, azaz a Népszava név-tévedése. A falu rossza bírálatában lelkesen megdicsérték Kovács P á l t, kitűnő alakításáért. Bármily gyakori név is ez Magyarországon: egyetlen ilyen nevű színészünk sincs. Igen régen működik viszont ezen a pályán Kovács K á r o l y, a Thália Színház művésze, aki A falu rosszában kiváló alakítást nyújtott.

K. F.
Budapest

Egyik felsőoktatási intézményünk kémia tanszékén már igen régen hivatalsegéd Pista bácsi, akinek — többek között — az is a tiszte, hogy előadás közben a táblát letörölje. Természetes, hogy hivatásának gyakorlása közben már igen sok kémiaórán részt vett.

Egyik óráján, amikor már zsúfolt volt a tábla képletekkel, a professzor intett Pista bácsinak: egy részét letörölheti. Túlbuzgóságában Pista bátyánk az egészet letörölte, s emiatt a prof. igen zsörtölődött.

— Nincs semmi baj! — vigasztalta Pista bácsi —, ha kell, felírom az egészet fejből!

Sz. J.
VIII., Damjanich u.

A lap állandó címeit nézegetve akadtam néhány párhuzamba állíthatóra közöttük, amelyeket — előre is bocsánatot kérve — itt közlök:

Mindenféle — Hátha valaki nem ismeri

Le a bürokráciával! — E heti hirdetésünk

Az érdekeltek hozzászólnak — Hallottunk egy viccet

Ludas Matyi emlékkönyvébe — Import humor

Megkérdeztük munkatársainkat — Sajnos...

Végül engesztelésül:

Ludas Matyi — Kedves Ludas!

R. L.
Bp., II., Aránka u.

Kis unokahúgomnak ezer kívánsága volt karácsony előtt. Szülei mindenre azt válaszolták: „Ha jó leszel, majd megkapod!" Eljött a karácsony, s az ünnepi fa alatt ott volt a sok ajándék. Amikor húgocskám meglátta, hogy mennyi kívánsága teljesült, összecsapta a kezét, s felkiáltott: „Jé, hogy én milyen jó voltam!"

Dr. G. J.-né
Kiskunfélegyháza

A MOKÉP propagandafüzetének borítólapján megkötözött, elcsigázott, többnapos szakállal rendelkező, halálra szánt férfi (Az óceán vándora című film főszereplője), akinek a hátából még egy kés is kiáll (valószínűleg a nagyobb nyomaték kedvéért), kívánt a MOKÉP nevében minden kedves nézőnek boldog új évet és kellemes ünnepeket. Most csak az a kérdés foglalkoztat, hogy milyen vérfagyasztó képpel fognak majd kellemes húsvéti ünnepeket kívánni?

K. M.
XI., Villányi út

A Ludas „Mit írjak oda?" című cikkecskéjében valaki kifogásolta, hogy miért van a levelezőlapokon, a név helye fölött még egy rövid vonalka. Igaza van abban, hogy korunkban már nincsenek nagyságosok és méltóságosok, de elfeledkezik arról, hogy korunkra az jellemző, hogy mindenkinek egyformán megadják a tiszteletet. Én éppen ezért arra a vonalkára oda szoktam írni, hogy „T." (tisztelt) vagy azt, hogy „T. c." (tisztelt cím). Ha a cikk írójának ez nem tetszik, oda írhatja azt, hogy „D." (drága) vagy azt, hogy „K." (kedves), vagy, ha úgy tetszik, azt, hogy „I. f.!" (ide figyelj!). Kár az ilyesmit kifogásolni!

Tisztelettel:

B. L.
VIII., Hársfa u.

Barátom, aki nagy mókamester, bement az óráshoz:

— Szeretném, ha úgy állítaná be az órámat, hogy naponta pontosan egy percet késsen, se többet, se kevesebbet...

— Miért, uram? — kérdezte az órás.

— Mert így a napokat is mutatja...

— ???

— Ha egy percet siet, tudom, hogy elseje van, ha kettőt: másodika, ha félórát: harmincadika!

Z. P.
Kaposvár

Kedvenc lapom, a Ludas Matyi január 13-i számában S. L. őszinte meglepődéssel fogadta a nemrég bemutatott Walt Disney-film farkaspárti szemléletét. A pozitív farkas alakja teljesen szokatlan volt számára, és bizonyságul Piroskára, valamint Jókai Mórra hivatkozott.

Ezúton szeretném felhívni a figyelmét Romulus és Remus édesbús történetére, akiket tudvalevőleg egy anyafarkas nevelt fel, ami nélkül Róma alapítása is komoly nehézségekbe ütközött volna. Továbbá Jack London „Farkasvér" című írása sem kimondottan farkasellenes, ha jól emlékszem. Rudyard Kipling világhírű műve, a „Dzsungel könyve", amelynek Korda Sándor által készített filmváltozatát néhány évvel ezelőtt újították fel Budapesten, pedig kifejezetten a farkasok apoteózisa.

Persze S. L.-nek abban igaza van, hogy ez a markáns vadállat általában, nem hibátlan lény, de azért ne essünk a farkas túlsó oldalára...

D. F.
Budapest

Vállalati muri után

– Az aláírandók, igazgató úr...
– Hozza be holnap, Mancika, ittas állapotban nem vezetek!

Emeletráépítés

– Valami újat akartam...

A LEJTŐN

A Kockagyár dolgozói, sőt a vezetők is először őszintén megdöbbentek, amikor közölték velük, hogy Csipcsala Ernő bérszámfejtőt a rendőrség folyamatosan elkövetett sikkasztás alapos gyanúja miatt őrizetbe vette, de midőn a legnagyobb gondossággal lefolytatott vizsgálat után elébük tárták a bizonyítékokat, megdöbbenésüket jogos felháborodás váltotta fel.

Mint kiderült, kígyót melengettek a keblükön, ugyanis Csipcsala Ernő jóformán a fordulat év óta — tudniillik ekkor államosították a Kockagyárat — dézsmálta a közösség vagyonát. A magáról megfeledkezett bérszámfejtő közel tízmillió forinttal károsította meg a népgazdaságot.

Ügyes szakember lévén, hamar rájött az ellenőrzés gyengéire, és ravasz cselfogásaival esztendőkön át sikerült kijátszania a revizorok éberségét. Az egyik trükkje az volt, hogy egyeseknek utólag több túlórát számolt el, mint amennyit azok valójában teljesítettek.

De a fő jövedelmi forrása nem ez volt, hanem az, hogy fiktív nevekre utalt ki különböző összegeket. Íme egy bűnjel:

ÁLLAMI KOCKAGYÁR
PRÉMIUM - LISTA
/1959 év, IV. negyed/

Név	összeg
1./ Fehér Pál	300 Ft
2./ Fekete Péter	250 Ft
3./ Savoyai Eugén	40 000 Ft

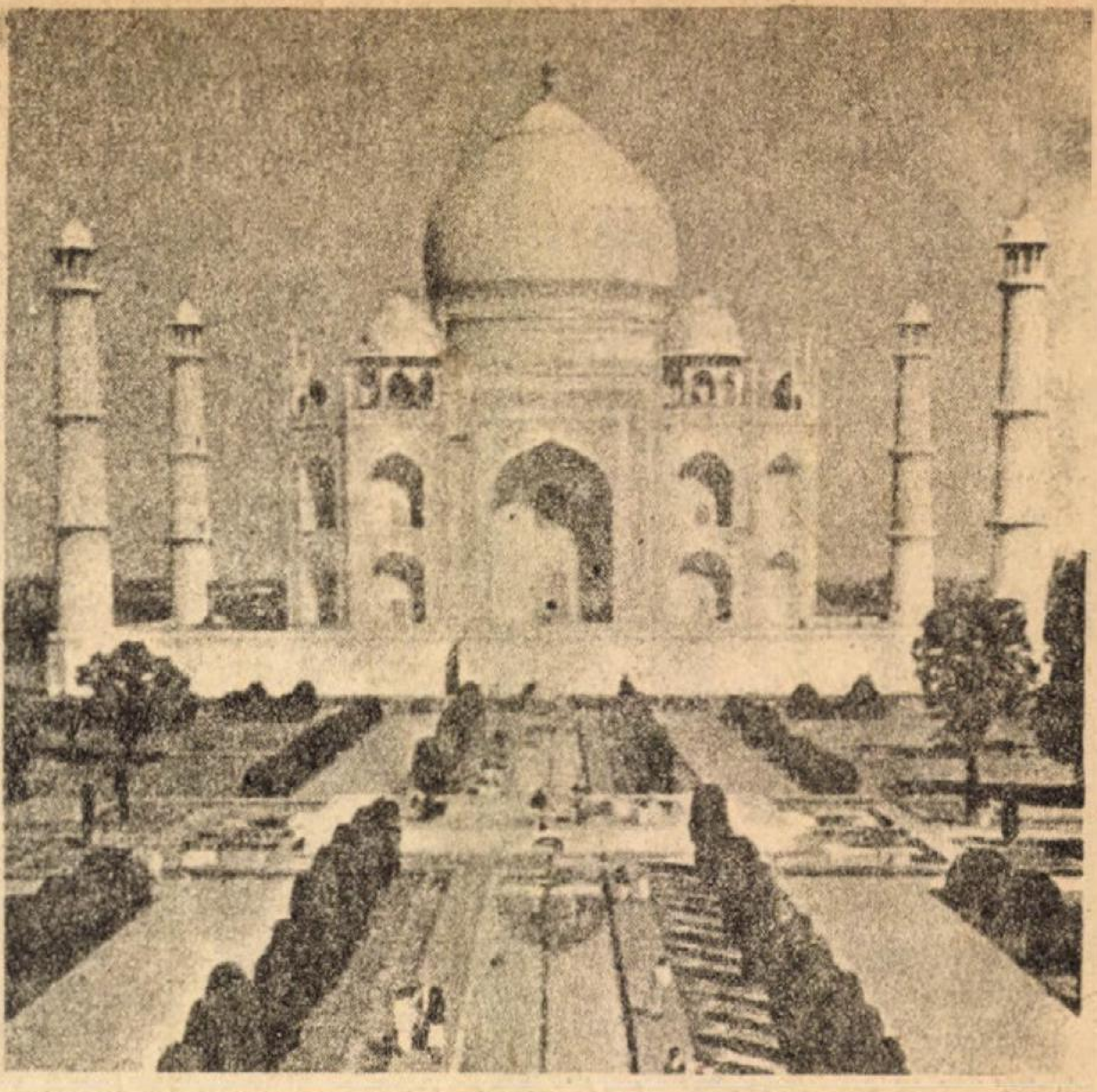
Nos, a legapróbb részletekre is kiterjedő nyomozás megállapította, hogy a Kockagyárban a felszabadulás óta eltelt időszak alatt nem volt státuszban Savoyai Eugén nevű egyén!!

Ezek után joggal merül fel a kérdés, mi lett a temérdek pénzzel!?

Kiderült, hogy Csipcsala Ernő a pasaréti luxusvilláját, amelyről mindenkinek elhíresztelte, hogy a Kerületi Tanács Lakásügyi Osztálya utalta ki neki, nem a Tanácstól kapta, hanem egy maszekkal építtette, persze, telt rá a sikkasztott milliókból. Sőt, egy csapásra szertefoszlott az állítólagos gépkocsi-nyereménybetétkönyvön nyert személygépkocsi agyafúrt legendája is.

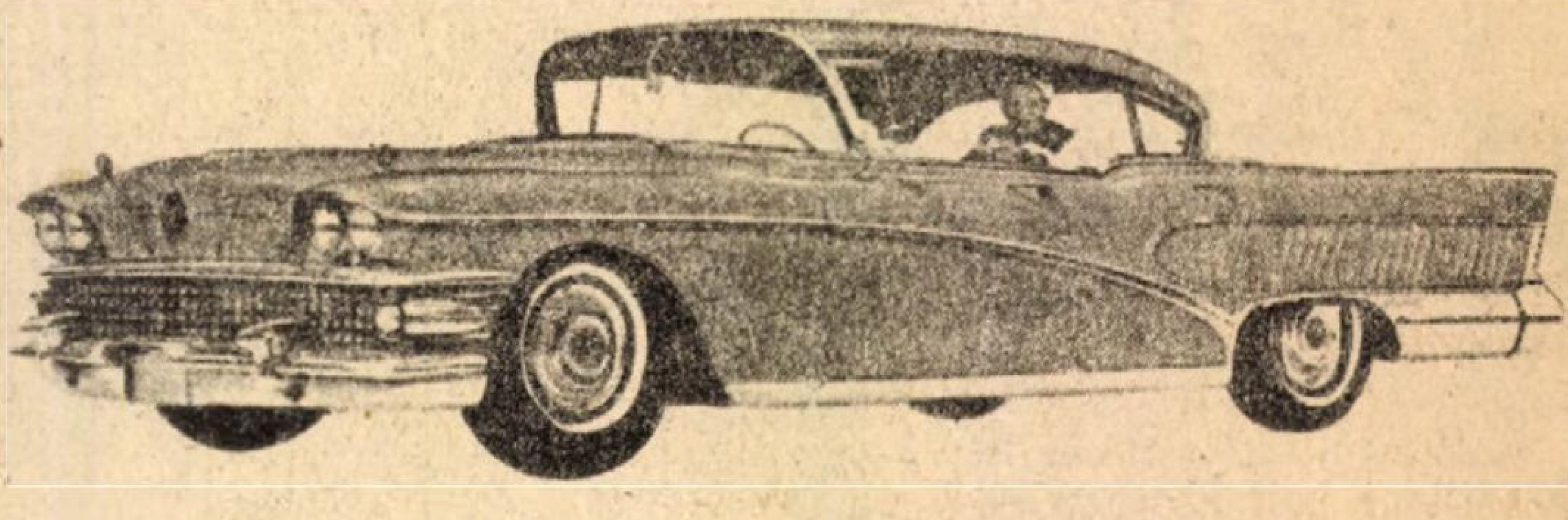
Csipcsala Ernő, bár a bíróság előtt szánja-bánja tetteit, nem megtévedt kisember, hanem körmönfont szélhámos, aki Csáky szalmájának nézett mindent és mindenkit. Az ilyenek nálunk, szerencsére, csak ideig-óráig folytathatják bűnös üzelmeiket, mert tevékenységük mélységesen idegen új típusú társadalmunktól, miáltal könyörtelenül utoléri őket a törvény sújtó keze. Előbb vagy utóbb.

Dalmáth Ferenc

Az áltanácsi álkiutalás. Ebben a házban élte világát Csipcsala Ernő a Pasaréten . . .

AZ ÁLLÍTÓLAGOS NYEREMÉNY-AUTÓ . . .

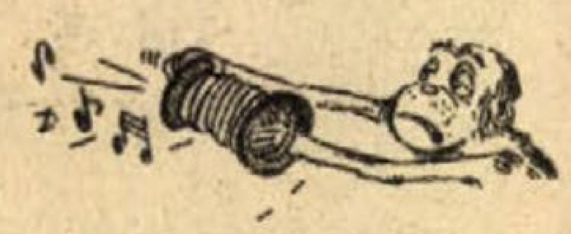
CIRKUSZBAN

Az idomító víg legény,
Ugrabugrál, mint kismajom.
A csimpánz meg áll s dolgozik,
Harmonikázik komoran.

Az idomító víg legény,
Bukfencezik és énekel,
Mert semmi gondja sincs neki,
Mert szorgos majma tartja el.

Darázs Endre

Igényes albérlő

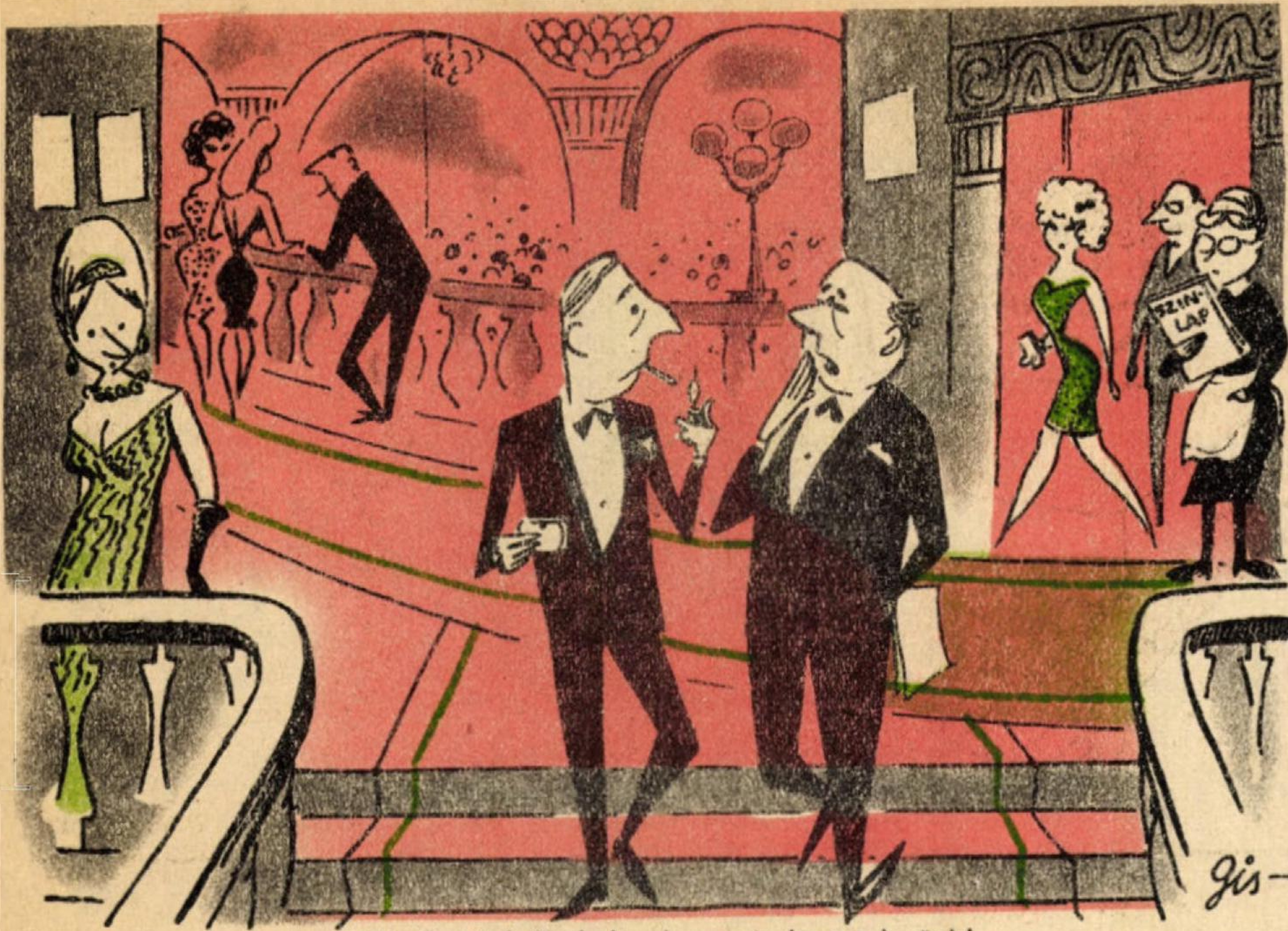
Balázs-Piri Balázs rajza

– Fürdőszobahasználat van? . . .

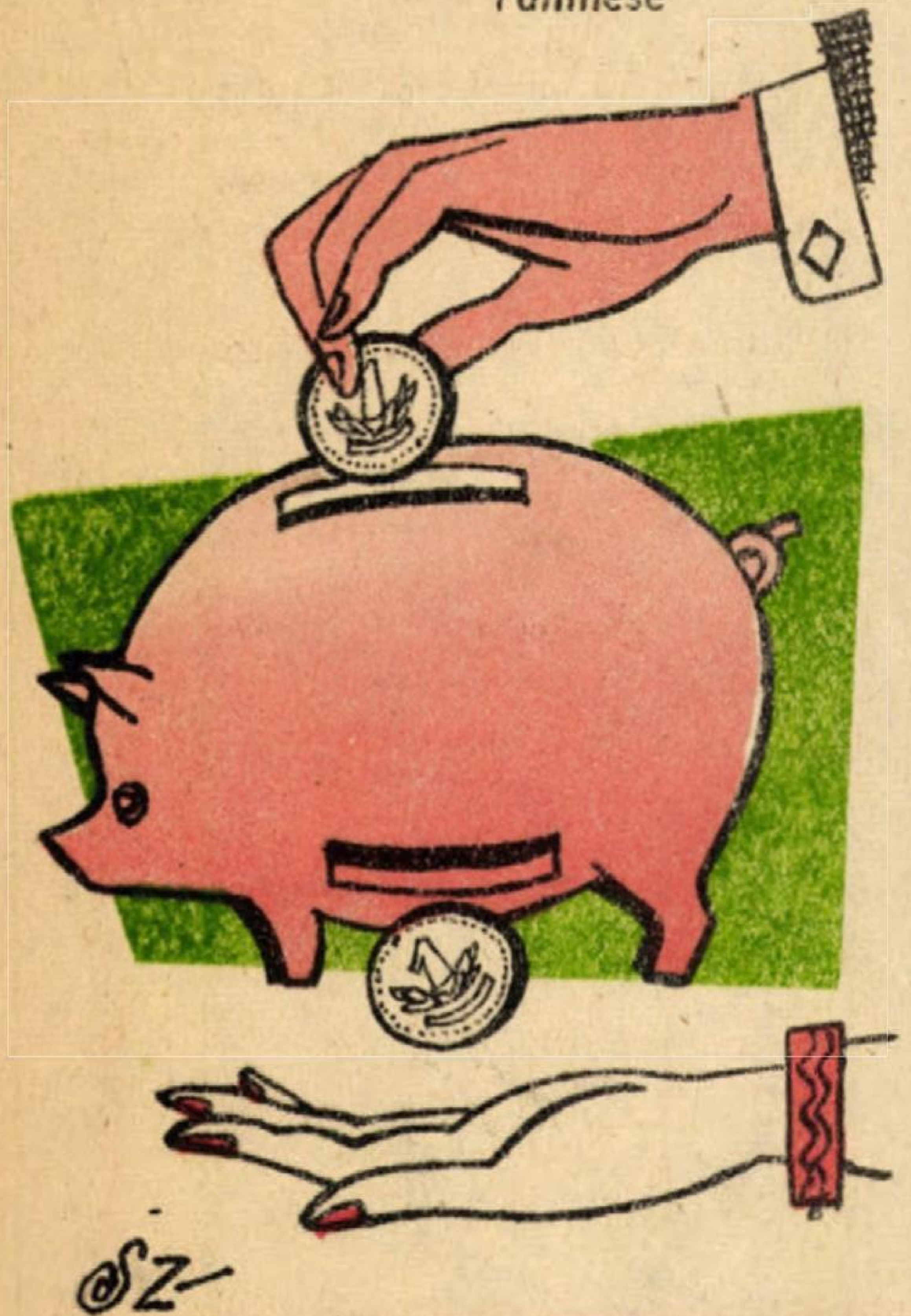
Az első felvonás után

Szegő Gizi rajza

– Még kettőt kell aludnunk, azután hazamehetünk!

Tanmese

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

INTERURBÁN MALMŐBŐL

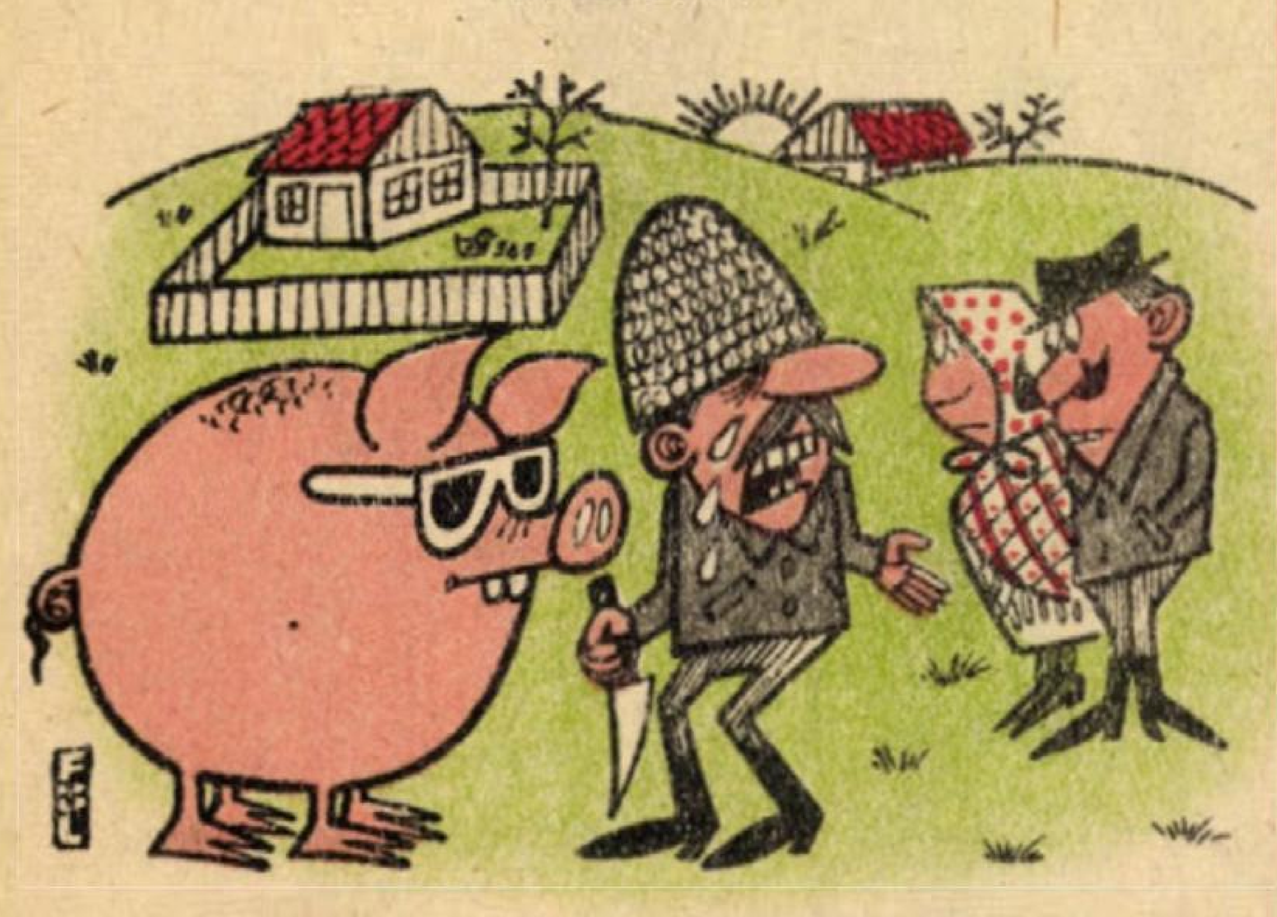
Kellemes izgalmat kavart művészkörökben egy tizenhét éve külföldre szakadt hazánklánya budapesti látogatása. Az egykori pesti színésznő itthon töltött hetei alatt sűrűn találkozott régi kollégáival, akiktől elutazásakor azzal búcsúzott: szerdán este 11-kor telefonálni fog Malmőből, a Rátkai Színészklub számát hívja, legyen mindenki ott. A megbeszélt napon és órában ott is volt mindenki. Tizenegykor jelentkezett a budapesti interurbán központ, s közölte, hogy „meghibásodott" a malmői vonal, de mindent elkövetnek, hogy kerülő úton behozzák a hívást.

El is követtek mindent, be is hozták. Lezajlott a szimultán interurbán beszélgetés, az óramutató közeledett az éjfélhez, és a pesti hívottak lassanként beszállingóztak a klubból. Már csak egy-két színész maradt ott, amikor – vagy 40–50 perccel a beszélgetés után – ismét jelentkezett a budapesti interurbán központ. És közölte, hogy a malmői vonal ugyan meghibásodott, de mindent elkövetnek a beszélgetés létrehozása érdekében.

A telefonálók most már csak abban reménykednek, hogy azért mégsem kétszer fogják számlázni az egy malmői beszélgetést.

B. T.

Állatbarát

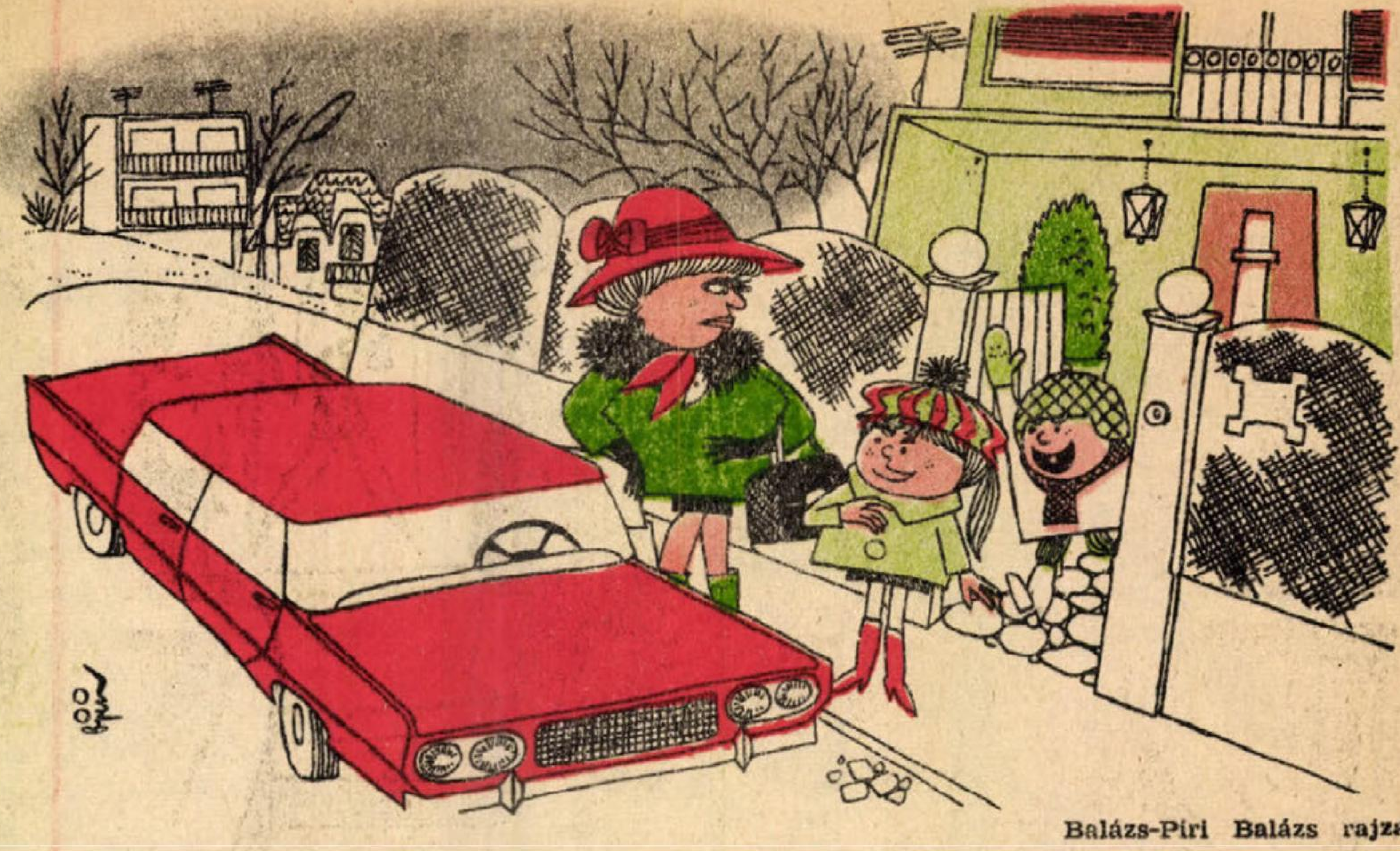

– Nem tudok abba az esdeklő szemébe nézni!

Félévi vizsgák idején

– Úgy izgulok anyuciért! Most vizsgázik matekból . . .

Nagymenő

– Meglátogatjuk aput a vizsgálati fogságban . . .

Balázs-Piri Balázs rajza

PESTI tudósítónktól...

Meghatottan olvastam, hogy a dunaújvárosi ásatások során egy ősi római katonai tábor temetkezési helyén megtalálták egy írnok tintatartóját és tollszárait. Elképzelhető, milyen megrendülten állnak majd néhány ezer év múlva ásatásokat vezető tudósok a múlt mély gödrei előtt, amikor huszadik századbeli golyóstollat találnak tartalékbetétekkel.

*

Nem vagyok műfordító (ezt az írószövetség műfordító szakosztálya is bizonyíthatja), de amikor elolvastam a „New York Herald Tribune" egyik számában Ogden Nash amerikai költő rövid versét az igazi tudós lelki alkatáról, nem tudtam ellenállni, s lefordítottam, amint az alább olvasható:

Itt van például Twist tanár úr,
Ki előtt a természet kitárul,
Ki imádja a pontosságot,
Másnak nem tulajdonít fontosságot.
Egy alkalommal mint felfedező
Távoli dzsungelban révedez ő,
S miközben a tudásvágy eltölti,
Hírnök jő, s rémülten hörgi:
„Tanár úr, szép ifjú felesége
Egy alligátornak lett eleségе!"
A professzor harsog a kacagástól:
„Barátom, itt nincs alligátor!
Krokodil van rengeteg,
Nőmet az ehette meg!"

*

Hogyan képzelem el a legnaivabb nyomozót? Az illető becsenget a gyanúsított lakására, majd az ajtót nyitó ijedt nőnek ezt mondja:

– Tessék szíves lenni megmondani a rablógyilkos úrnak, hogy a rendőrségről keresik.

f. l.

KÉT PÁRIZSI VICC

– Hogy megy a tanulás, kisfiam? – kérdi a nagybácsi az unokaöccsétől. – Meg tudod mondani, mennyi kétszer kettő?

– Négy – feleli a gyerek habozás nélkül.

– Nagyon jó – mondja elégedetten a nagybácsi, és négy frankot nyom a gyerek kezébe.

– Hm! Ha ezt tudom – keseredik el a srác –, akkor ötöt mondtam volna.

*

Egy férj, óriási dudorral a homlokán, így panaszkodik a rendőrségen:

– Tíz év óta tűröm, hogy a feleségem tányérokat vagdosson a fejemhez . . .

– Tíz éve? És miért csak most jött?

– Mert ma találta el először . . .

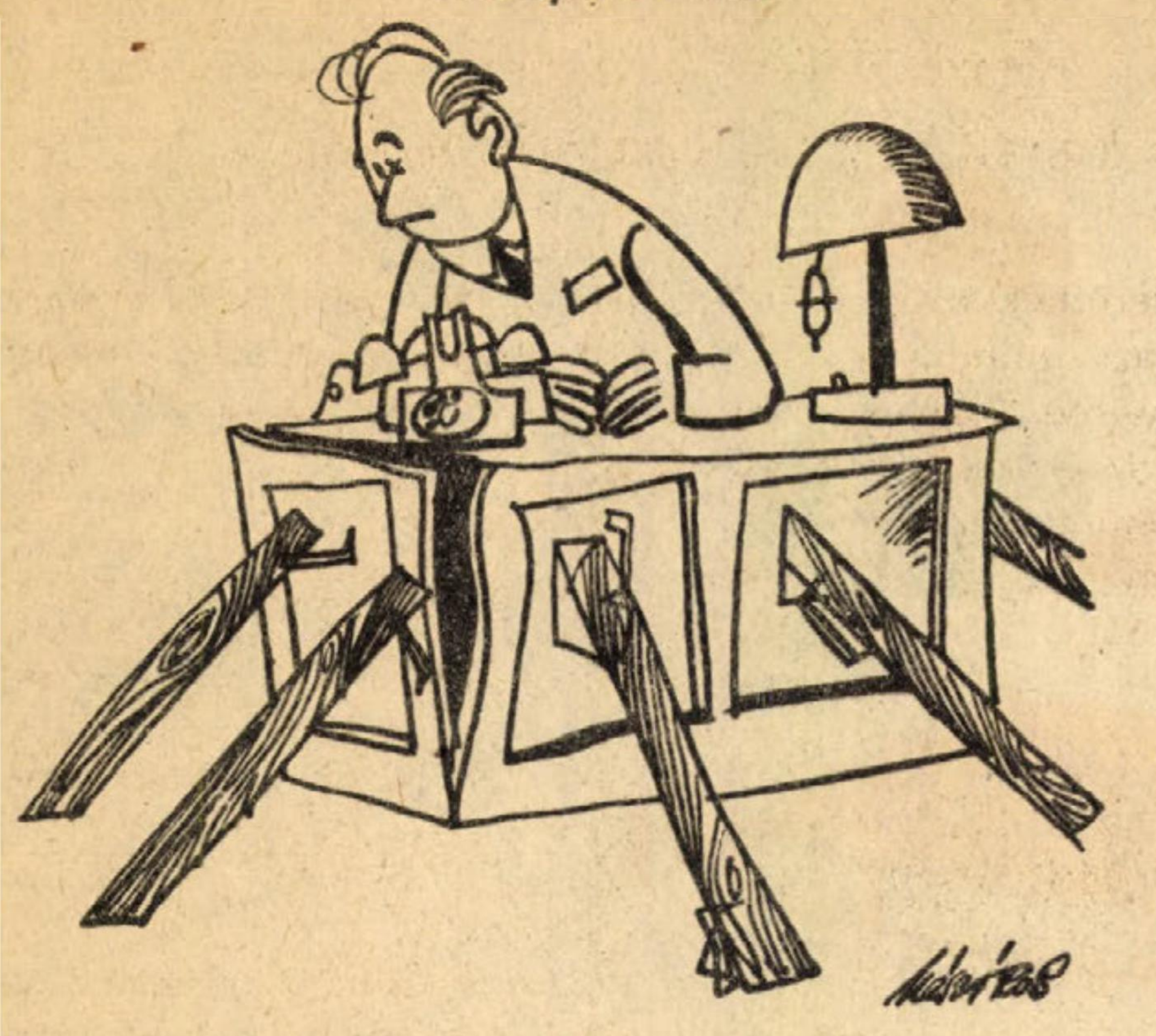
(A „Marie France"-ból)

Rhodesiai Dániel az oroszlánveremben

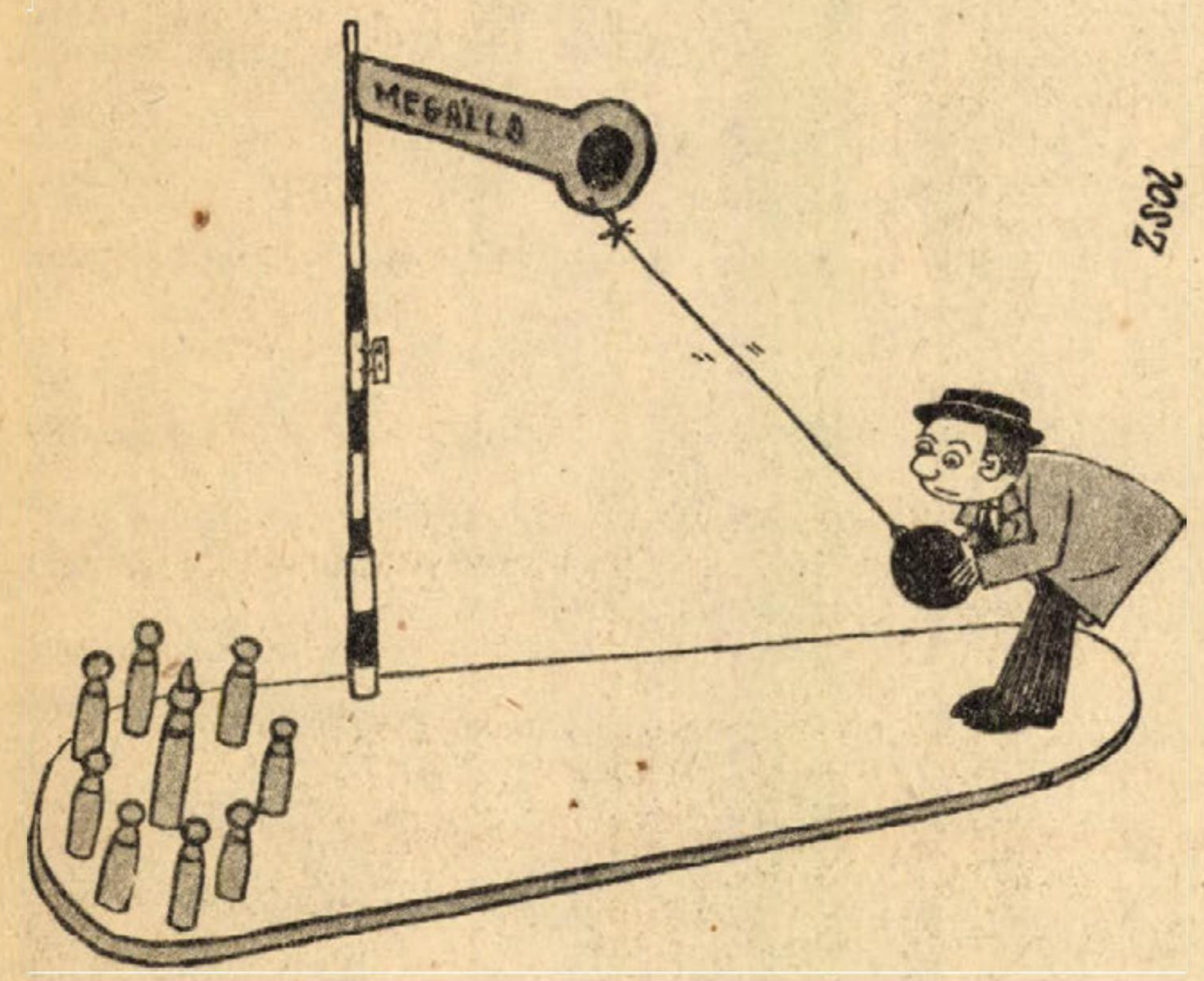
Várnai György rajza

Bizonytalan állás

Amíg az autóbusz megérkezik

Borongó, méla férfi áll a járdán,
az egyensúlya bús, bizonytalan,
a sarki italboltból jött ki árván
és látszik, hogy nagy problémája van.
Magában ezt mormogja: — Semmi! —
Majd hozzámfordul s így szól édesen:
— No lássa, most már haza kéne menni,
ha volna itt egy szép Mercédeszem!
De nincs! És gyalog haza sosem érek,
de taxira én elvből nem ülök,
az autóbuszon meg megesz a méreg,
ha agyonráz és ide-odalök!
— Ej — mondom én —, hisz látja, itt jön éppen
egy villamos, kétszáz férőhelyes,
szép, új kocsi, hát szálljon fel serényen,
ezen utazni roppant kellemes!

Fölnéz. Legyint. — Á, szó sem lehet róla!
Ha nincs igazam, ne legyek Lajos!
Rút jelkép ez, mert hát magyarán szólva
ez imperialista villamos!
— Hogyan? Nem érti? Ott benn van a tábla,
olvassa el és tán megértené:
itt huszonnégy az ülőhelyek száma,
s százhetvenhat az állóhelyeké!

Nagyot nevet. Már új jó kedve támad.
— A hazamenés sehogy sincs megoldva! —
mondja vidáman. — Ugyan, félre bánat! —
És visszaballag a jó italboltba.

Lovászy Márton

ÉSZ

Az „Élet és Tudomány" karácsonyi számában olvastam erről a tücsökről, amely Amerikában él, és tücsök létére olyan nagy mennyiségű esze van, hogy nem törődve a többi tücskökkel, amelyek a föld alá bújnak, önállósította magát, és ruhát vág ki a falevélből, szabályosan megvarrja magának, és ebbe a levélruhába bújik nappal, nehogy baja legyen, és csak éjszaka jár élelem után. Ha jön a hajnal, megint kezdi a varrást és az alvást elölről.

Eltűnődtem ezen a tücskön. Rovar létére nagyon okos lehet, biztosan műveletlen is a maga módján, mégis ennyi esze van a varráshoz és a bujkáláshoz.

Gyerekkorom óta sokszor hallottam azt a mondatot, hogy „arra van esze", de ez mindig azt jelentette, hogy nem arra van esze, amire kellene.

Tűnődni kezdtem ezen (mert erre van eszem), és megdöbbentett, milyen csodálatos és megfejthetetlen rejtély az emberi agy, a tücsökről már nem is beszélve.

Mert Rembrandtnak például arra volt esze, hogy megfesse összes műveit, mégis koldusszegényen halt meg, holott életében is elismerték, de arra már nem volt esze, hogy a pénzzel bánni tudjon.

Petőfinek arra volt esze, hogy megírja a világirodalom legszebb verseit, de — színész szeretett volna lenni, mert azt már nem látta meg, hogy nem színpadra termett.

Csortos Gyula, aki korának talán legnagyobb színésze volt, aki egyforma zsenialitással játszott komikus és drámai hősöket, aki egészen fiatal korától haláláig főszerepeket játszott — képtelen volt egy szerepet megtanulni, és legnagyobb sikereit is úgy érte el, hogy súgó után mondta el szövegét. Erre volt esze.

Sokan zavarba jönnek, ha egy bombát kell előállítaniuk. Vannak, akik azt sem tudják, hogyan kezdjenek

hozzá. Matuska Szilveszter, a kiváló biatorbágyi rém és vonatrobbantó, meglepően buta ember volt, sőt valószínűleg őrült is, mégis volt esze arra, hogy saját kezűleg megszerkesszen egy pokolgépet, elhelyezze a sínekre, és sikerült neki felrobbantani a vonatot.

Új gépírónőt ajánlottak, jelentkezett is nálam egy nagyon rokonszenves, fiatal lány. Óvatosságból megkérdeztem tőle, tud-e helyesírást, mire bólintott, finoman éreztetve velem, hogy ostoba a kérdés.

Aztán diktálni kezdtem neki, és a tizenötödik sor után belenéztem a gépelésébe. Megfagyott bennem a velő, mert Debrecent kis dével írta, mert kisváros; azt a szót, hogy főváros, nagy effel, mert fő, a „volt" szót két tével, mert múlt idő.

Amikor rámutattam a hibákra, elmosolyodott, és amikor emlékeztettem arra, hogy saját bólintása szerint, tud helyesírást, ezt válaszolta:

— Tudok is, de fanatikus nem vagyok ebben a kérdésben.

Erre a válaszra erre volt esze.

(királyhegyi)

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Két állásnélküli tisztviselő beszélget a harmincas években:
– Az én gyomrom szerint már délután lehet.
– Érdekes, az enyém még nem korgott delet.
– Úgy látszik, késik a gyomrod.

*

Két hölgy beszélget a Vörösmarty cukrászdában:
– Képzeld, tegnap este egy férfi belopózott a szobámba.
– Hát miért nem zártad be az ajtót kulccsal?
– Bezártam, csakhogy akkor már bent volt a szobában.

*

Azt mondja Fehér a feleségének:
– Na, Mariskám, voltam a régiségboltban, és kiválasztottam egy szép antik széket, de csak két hét múlva veszem meg.
– Miért, talán most nincs elég pénzed?
– Pénzem, az van.
– Hát akkor miért csak két hét múlva veszed meg?
– Tudod, Mariskám, valahogy az az érzésem, még nem elég régi.

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mire kérnének iparengedélyt?

Én speciel verklis szeretnék lenni. Először azért, mert azt munkaidő után is lehet csinálni másodállásban, másodszor azért, mert az ember legalább levegőn van és nem holmi ápórodott szagú helyiségben, végül pedig azért, mert szeretem a zenét.

D. F.

Házi pénzverdére. Csak az a kérdés, hogy mennyi a beszolgáltatás.

F. L.

Mindenféle hiánycikk gyártására kérnék iparengedélyt. Nagyüzemet létesítenék, és azonnal felajánlanám az államnak. Nekem ugyanis már van egynéhány millióm a takarékban, minek legyek maszek?

F. Gy.

Ugyan, kérem, egy iparengedély rengeteg gonddal jár. Adót kell fizetni meg boltbért, és emellett nincs is nyugdíj. Hadd legyek inkább gebines!...

(f-p)

Hajjaj! Arra úgyse kapnék!...

G. Sz.

Kohó- és gépiparra. Ha már maszek leszek, legyen értelme.

K. A.

Ostyasütésre. Mióta a bírálatot is ostyába kell csomagolni nálunk, van jövője ennek a szakmának!

R. B.

Szatírákat szeretnék készíteni...

S. P.

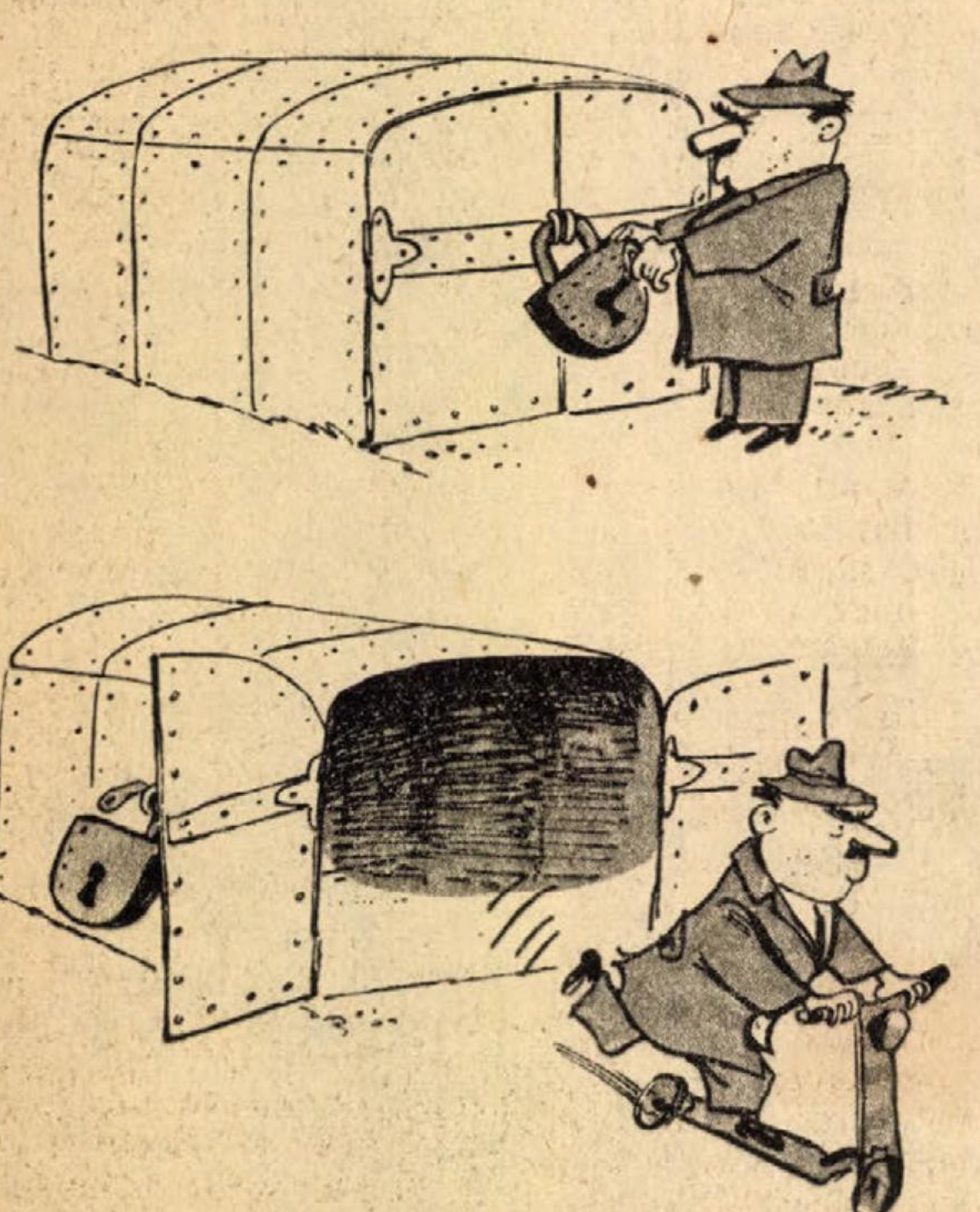
Én iparengedélyek kiadására kérnék iparengedélyt.

(t)

IMPORT HUMOR

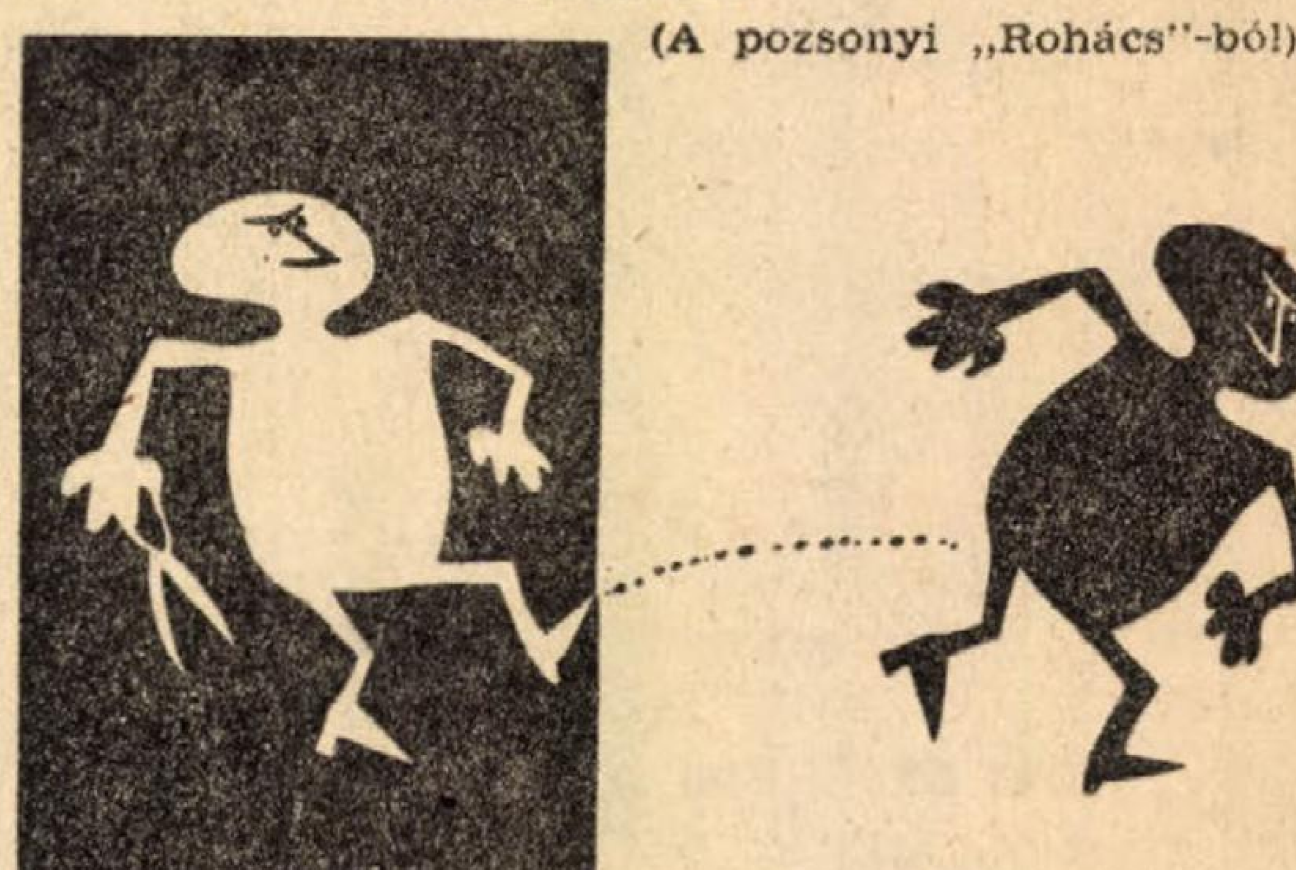
NAGYKÉPŰSÉG

(A moszkvai „Krokodil"-ból)

ÖNKRITIKA

(A pozsonyi „Rohács"-ból)

– Most már befejezem, szívem, mert azt hiszem, hogy a férjem zörget...

(A londoni „Punch"-ból)

A kétféle telefonkönyv

Szür-Szabó József rajza

– Mondja, édes, a telefonszáma a magán- vagy a közületiben van?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HIDEG EBÉD

Tönkretett, és azóta elhanyagolt Duna-partunkon, ahol azelőtt szállodasor állt, és egymást érték az éttermek, kávéházak és egyéb vendéglátóhelyek – most alig egy-két helyiség várja a vendégeket. Várja, de hogy?! . . .

A „Dunakorzó – Bella Italia" nevet viselő étteremben a konyha kitűnő, a kiszolgálás előzékeny, a berendezés szép. Mindössze az a hiba, hogy – húsz esztendővel az ostrom után: télikabátban kell megenni az ebédet, mint a 45-ös hevenyészett kifőzésekben. A fűtés ugyanis nem működik. Hetek óta. Hónapok óta. Némi füstön kívül egyebet nem érez a vendég a fűtésből. Az érdeklődő megnyugtató választ kap: *jövő télre* rendbe hozzák a fűtést!

Nem elég csak beszélni az idegenforgalom fontosságáról és a kissé mellékesen kezelt „bennszülöttek" vendéglátóipari ellátásának kultúrájáról. 5–8 fokos, vagy még nagyobb hidegben az is fontos, hogy evés közben ne lássa a vendég saját lélegzetét a levegőben!

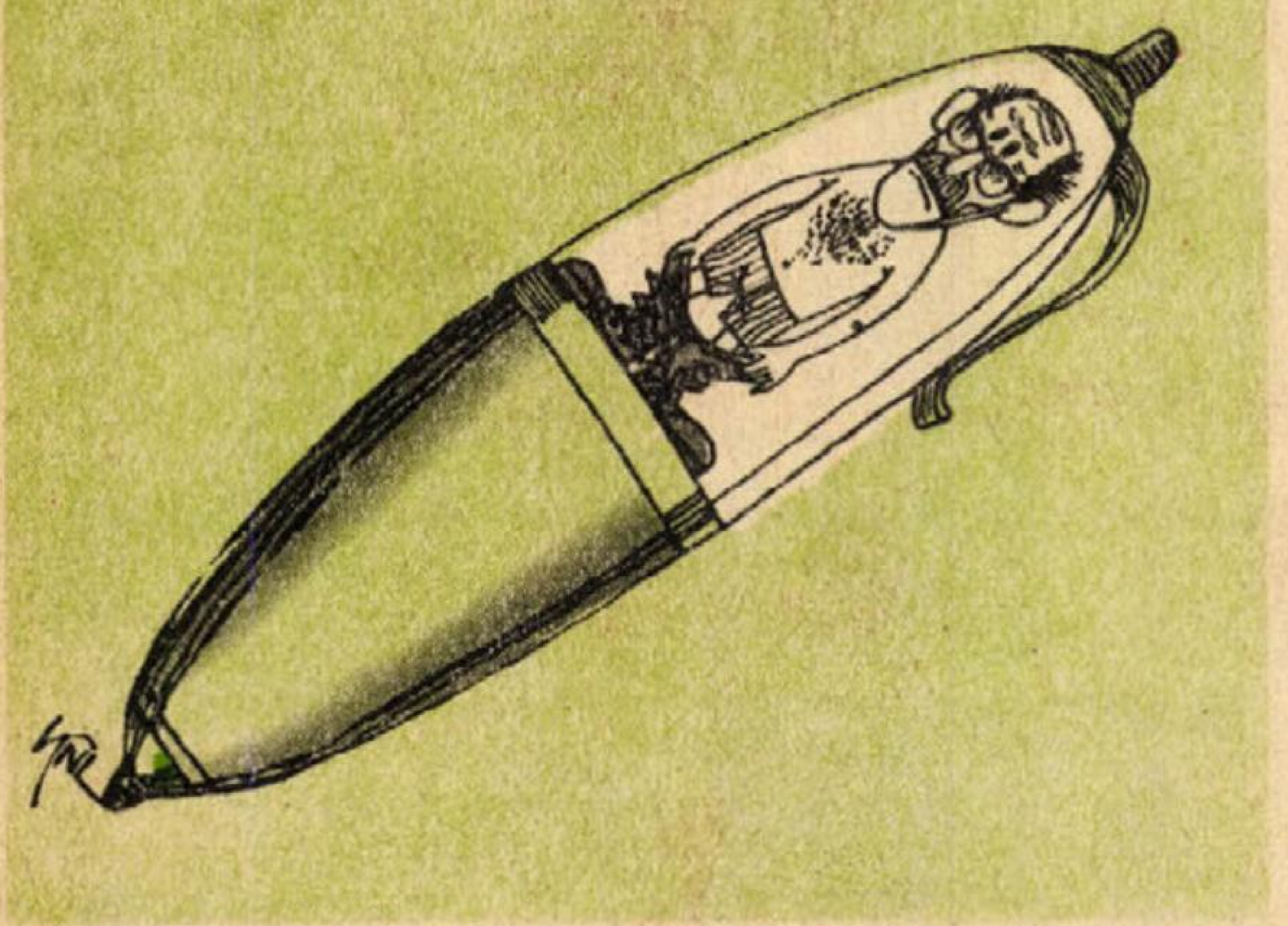
Az étterem természetesen rosszul megy. Hiába jó a koszt, hiába kellemes a kiszolgálás. És ez kár a vendégnek, aki másodszor nem megy ide, kár az étteremnek, és kár a népgazdaságnak, az idegenforgalomnak.

Ki felelős ezért?

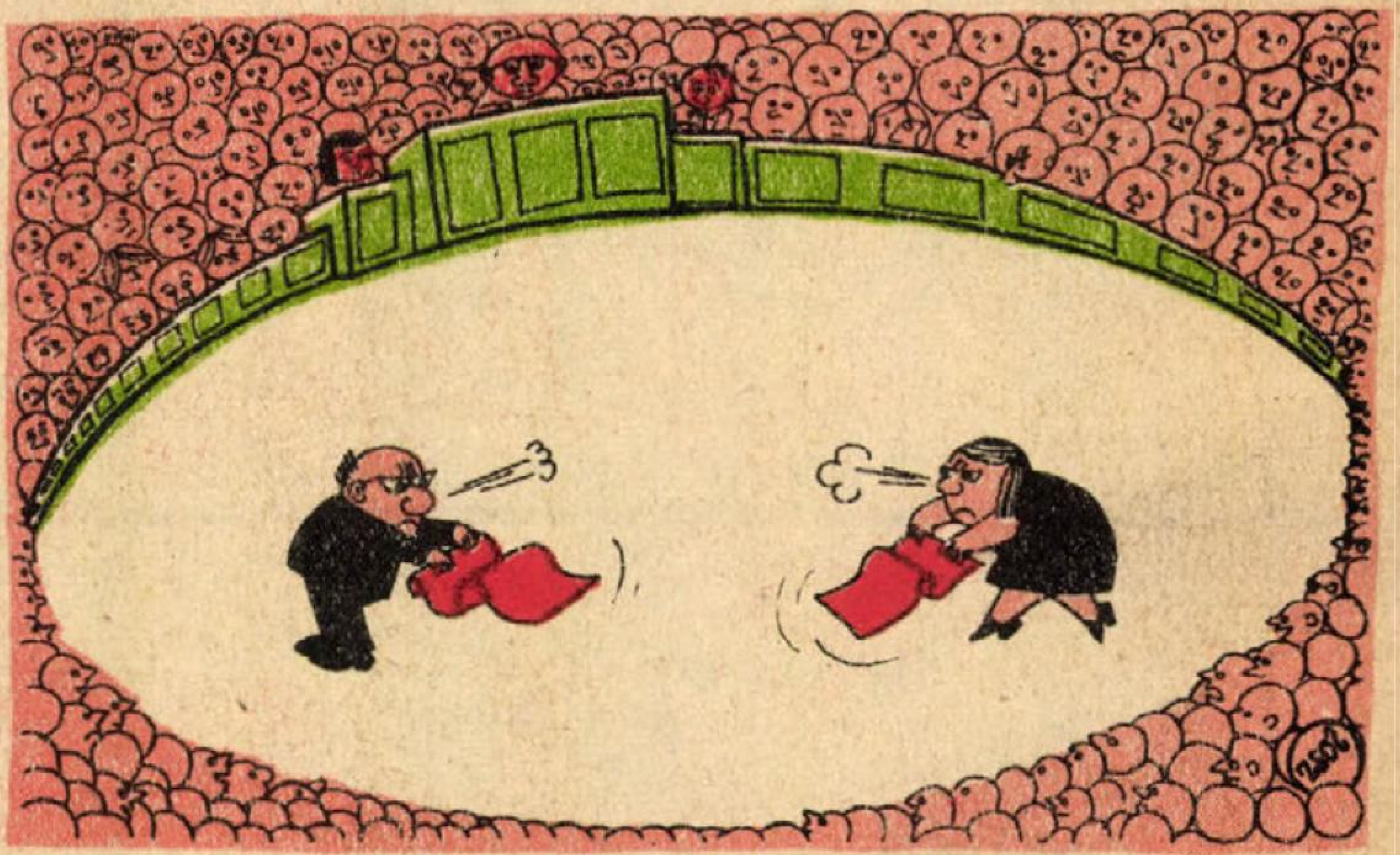
Mert valaki felelős. Vagy a felelősség csak elméleti?

e. j.

Vetkőzős töltőtoll — nőknek

Válóperes tárgyalás

Időszerű

– Rohanok!

Kényelmes férj

Balázs-Piri Balázs rajza

– Egyszer igazán te is felvehetnéd a telefont! . . .

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.0126 – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850.
INDEX: 25504